

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 15

2015. GADA 13. AUGUSTĀ

Saturs

Likumi

178.*	117L/12**	Grozījumi Kredītiestāžu likumā.	3
179.	118L/12	Grozījumi likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu”	7
180.	119L/12	Iekšējās drošības fonda un Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda 2014.—2020. gada plānošanas perioda vadības likums	9
181.	120L/12	Grozījumi likumā “Par akcīzes nodokli”	20
182.	121L/12	Par nekustamā īpašuma Valteru ielā 18, Siguļos, Carnikavas novadā, daļas atsavināšanu sabiedrības vajadzībām — pretplūdu aizsargdambja būvniecībai	22
183.	122L/12	Grozījumi Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā.	25
184.	123L/12	Grozījumi Pirotehnisko izstrādājumu aprites likumā.	27
185.	124L/12	Grozījumi Apcietinājumā turēšanas kārtības likumā	34
186.	126L/12	Grozījumi Latvijas Soduzpildes kodeksā	36
187.	127L/12	Grozījumi Finanšu instrumentu tirgus likumā	46

Paziņojumi

188.		Par uzticības izteikšanu aizsardzības ministram Raimondam Bergmanim	49
189.		Par Aināra Dimanta atbrīvošanu no Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļa amata.	49

* Publikācijas numurs.

** 12. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

178. 117L/12 Grozījumi Kredītiestāžu likumā

Izdarīt Kredītiestāžu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 23. nr.; 1996, 9., 14., 23. nr.; 1997, 23. nr.; 1998, 13. nr.; 2000, 13. nr.; 2002, 10., 23. nr.; 2003, 14. nr.; 2004, 2., 12., 23. nr.; 2005, 13., 14. nr.; 2006, 15. nr.; 2007, 7., 12. nr.; 2008, 14., 23. nr.; 2009, 6., 7., 17., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 23., 51., 160. nr.; 2011, 4. nr.; 2012, 50., 56., 92. nr.; 2013, 61., 106., 193. nr.; 2014, 92. nr.; 2015, 29., 97. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdus “tīmekļa vietne” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “mājaslapa internetā” (attiecīgā locījumā)”.

2. Izteikt 4. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Šā likuma noteikumi kredītiestādes darbības atjaunošanai un noregulējumam piemērojami tiktāl, ciktāl Kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības atjaunošanas un noregulējuma likumā nav noteikts citādi.”

3. Izteikt 16. panta pirmās daļas 2. punktu šādā redakcijā:

“2) juridiskā persona;”

4. Aizstāt 24. un 25. pantā vārdus “ārvalstu kredītiestādes filiāles” ar vārdiem “ārvalsts kredītiestādes filiāles vai kredītiestādes filiāles citā dalībvalstī”.

5. 27. pantā:

izteikt pirmās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(1) Kredītiestādes licenci (atļauju) ir tiesības anulēt, ja;”;

izteikt otro un trešo daļu šādā redakcijā:

“(2) Anulētā kredītiestādes licence (atļauja) netiek atjaunota.

(3) Lēmuma par kredītiestādes licences (atļaujas) anulēšanu apstrīdēšana Administratīvajā pārskatīšanas padomē vai lēmuma pārsūdzēšana Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar Padomes 2013. gada 15. oktobra regulu (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (turpmāk — ES regula Nr. 1024/2013) neaptur lēmuma darbību, izņemot ES regulas Nr. 1024/2013 24. pantā noteikto gadījumu.”

6. Izteikt 28. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Tiešu vai netiešu būtisku līdzdalību kredītiestādē drīkst iegūt persona vai vairākas uz vienošanās pamata saskaņoti darbojošās personas (turpmāk šajā nodaļā — persona), kuras atbilst šā likuma 16. panta prasībām un nodrošina 19. panta nosacījumu un 29. panta piektajā daļā noteikto kritēriju izpildi, turklāt šai personai jābūt finansiāli stabilai, lai tā, ja nepieciešams, spētu veikt papildu ieguldījumu kredītiestādes kapitāla atjaunošanai, nodrošinot kredītiestādes kapitāla atbilstību likuma prasībām un kredītiestāžu darbību regulējošo prasību izpildi.”

7. 29. pantā:

izteikt septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Saskaņā ar ES regulā Nr. 1024/2013 minēto kārtību, ievērojot šā panta piektajā daļā noteikto termiņu, lēmumu, ar kuru personai aizliedz iegūt vai palielināt būtisku līdzdalību kredītiestādē, pieņem Eiropas Centrālā banka, ja:

- 1) persona neatbilst šā panta piektajā daļā noteiktajiem kritērijiem;
- 2) persona nesniedz vai atsakās sniegt Finanšu un kapitāla tirgus komisijai vai Eiropas Centrālajai bankai šajā likumā noteikto informāciju vai Finanšu un kapitāla tirgus komisijas vai Eiropas Centrālās bankas pieprasīto papildu informāciju;
- 3) no personas neatkarīgu apstākļu dēļ tai nav iespējams sniegt šajā likumā noteikto informāciju vai Finanšu un kapitāla tirgus komisijas vai Eiropas Centrālās bankas pieprasīto papildu informāciju.”;

aizstāt astotajā daļā vārdus “Finanšu un kapitāla tirgus komisija” ar vārdiem un skaitli “Saskaņā ar ES regulā Nr. 1024/2013 minēto kārtību Eiropas Centrālā banka”;

aizstāt devītajā daļā vārdus “Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija” ar vārdiem un skaitli “Ja saskaņā ar ES regulā Nr. 1024/2013 minēto kārtību Eiropas Centrālā banka”;

izteikt vienpadsmito un divpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(11) Ja persona ir saņēmusi piekrišanu būtiskas līdzdalības iegūšanai vai palielināšanai kredītiestādē, šī persona savu būtisko līdzdalību kredītiestādē iegūst vai palielina ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no dienas, kad nosūtīta šā panta trešajā daļā minētā informācija par paziņojuma vai papildu informācijas saņemšanu. Ja līdz minētā termiņa beigām persona nav ieguvusi vai palielinājusi būtisku līdzdalību kredītiestādē, piekrišana tās būtiskas līdzdalības iegūšanai vai palielināšanai kredītiestādē zaudē spēku. Pēc personas motivēta rakstveida lūguma Finanšu un kapitāla tirgus komisija var lemt par minētā termiņa pagarināšanu.

(12) Šā panta septītajā daļā minētā lēmuma apstrīdēšana Administratīvajā pārskatīšanas padomē vai lēmuma pārsūdzēšana Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar ES regulu Nr. 1024/2013 neaptur lēmuma darbību, izņemot ES regulas Nr. 1024/2013 24. pantā noteikto gadījumu.”

8. Izslēgt 34.⁴ pantu.

9. Izslēgt 50.⁹ pantā skaitli “34.⁴”.

10. Papildināt 57. panta 1.¹, 1.² un 1.³ daļu pēc vārdiem “ārvalsts kredītiestādes filiāles” ar vārdiem “vai kredītiestādes filiāles citā dalībvalstī”.

11. Izteikt 59.² panta pirmās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Ja kredītiestādes uzņēmuma pāreju veic, pamatojoties uz šā likuma 59.³ panta pirmajā daļā minēto pilnvarnieka lēmumu par priekšlikuma iesniegšanu Finanšu un kapitāla tirgus komisijai, tad atļaujas saņemšanai kredītiestāde iesniedz Finanšu un kapitāla tirgus komisijai kredītiestādes uzņēmuma pārejas priekšlikumu, kam pievienots kredītiestādes uzņēmumā ietvertu aktīvu un saistību vērtējums saskaņā ar Kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības atjaunošanas un noregulējuma likumā noteikto.”

12. Aizstāt 100. panta pirmajā daļā vārdus un skaitļus “Padomes 2013. gada 15. oktobra regula (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību” ar vārdiem un skaitli “ES regula Nr. 1024/2013”.

13. 101.³ pantā:

izslēgt 4.⁴ daļas 2. punktā skaitli “34.⁴”;

izslēgt 4.⁶ daļas 2. punktā vārdu un skaitli “un 34.⁴”.

14. 113. panta pirmajā daļā:

izslēgt 4. punktā vārdus un skaitli “izņemot šīs daļas 5. punktā minētos noguldījumu saistību izpildes ierobežojumus”;

izslēgt 5. punktu.

15. Izslēgt 114. pantu.

16. Papildināt 115. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Pilnvarnieku iecelš uz laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu. Izņēmuma kārtā Finanšu un kapitāla tirgus komisija šo termiņu var pagarināt, ja joprojām pastāv pilnvarnieka iecelšanai nepieciešamie nosacījumi.”

17. 117. pantā:

aizstāt pirmās daļas 2. punktā skaitļus un vārdus “4. vai 5. punktā” ar skaitli un vārdu “4. punktā”;

izslēgt trešajā daļā vārdus “akcionāru sapulces”;

papildināt trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Pilnvarnieka iecelšana neierobežo Komerclikumā noteiktās akcionāru tiesības.”;

papildināt pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Ja pilnvarniekam Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pieņemtajā lēmumā par pilnvarnieka iecelšanu ir noteiktas pilnvaras pārstāvēt kredītiestādi, tad šādu lēmumu Finanšu un kapitāla tirgus komisija publicē savā mājaslapā internetā.”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Pilnvaras sasaukt akcionāru sapulci un noteikt šādas sapulces darba kārtību pilnvarnieks var īstenot tikai ar Finanšu un kapitāla tirgus komisijas piekrišanu, ja vien šāda piekrišana jau nav ietverta šā panta pirmajā daļā minētajā lēmumā.”

18. 192. pantā:

izteikt 1. punktu šādā redakcijā:

“1) izmaksas noguldītājiem, kuriem saskaņā ar likumu pienākas garantētā atlīdzība segtā noguldījuma apmērā. Izmaksas nosaka segtā noguldījuma apmērā saskaņā ar Noguldījumu garantiju likumu. Ja noguldītājam kredītiestādē ir atvērti vairāki konti, tiek uzskatīts, ka noguldītājam ir viens noguldījums visu noguldījumu summas apmērā. Ja noguldītājs ir saņēmis garantēto atlīdzību segtā noguldījuma apmērā, viņš zaudē prasījuma tiesības attiecībā uz saņemto summu un noguldījumu garantiju fonda prasījumi pret kredītiestādi tiek pielīdzināti šīs grupas prasījumiem.”;

papildināt pantu ar 1.¹ punktu šādā redakcijā:

“1¹) izmaksas noguldītājiem, kuri ir fiziskās personas, mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi (Kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības atjaunošanas un noregulējuma likuma izpratnē), noguldījuma daļas apmērā, kas pārsniedz segto noguldījumu.”

19. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 23. punktu šādā redakcijā:

“23) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija direktīvas 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (Dokuments attiecas uz EEZ).”

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 11. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 30. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.06.2015., Nr. 124.

179. 118L/12 Grozījumi likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu”

Izdarīt likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1993, 34. nr.; 1995, 23., 24. nr.; 1997, 4. nr.; 1998, 2., 15. nr.; 1999, 22. nr.; 2001, 15., 23. nr.; 2002, 16. nr.; 2003, 6., 8. nr.; 2005, 14. nr.; 2006, 22. nr.; 2008, 14., 24. nr.; 2009, 2., 15., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 199. nr.; 2010, 99. nr.; 2011, 85. nr.; 2012, 50., 108., 203. nr.; 2013, 232. nr.; 2014, 189., 214., 257. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt 10. panta pirmās daļas 5. punktā vārdu “norakstus” ar vārdu “atvasinājumus”.
2. Aizstāt 13.¹ pantā vārdus un skaitli “un 16.¹ pantā” ar skaitļiem un vārdiem “16.¹ un 16.² pantā”.
3. Izteikt 14. panta 4. punktu šādā redakcijā:

“4) ja nepieciešams, nodrošināt Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņu (darbinieku) apsardzi sakarā ar viņu veicamajiem pienākumiem un to objektu apsardzi, kuros viņi atrodas.”
4. Aizstāt 19. panta ceturtajā daļā vārdus “sešu mēnešu pārbaudes laiku” ar vārdiem “pārbaudes laiku no trim līdz sešiem mēnešiem”.
5. Papildināt 22. panta 2.² daļu pēc vārdiem “(atlikšanu, sadalīšanu)” ar vārdiem “un lēmumi par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi”.
6. 25. pantā:

aizstāt otrajā daļā vārdus “Muitas iestāžu” ar vārdiem “Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora vietniekam, kura pakļautībā ir muitas iestāžu vai finanšu policijas ierēdņi, kā arī muitas iestāžu un finanšu policijas”;

papildināt otro daļu pēc vārda “piešķiršanas” ar vārdu “saglabāšanas”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “Muitas iestāžu” ar vārdiem “Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora vietnieks, kura pakļautībā ir muitas iestāžu vai finanšu policijas ierēdņi, kā arī muitas iestāžu un finanšu policijas”;

izslēgt ceturto un piekto daļu.
7. Papildināt likumu ar 25.¹ pantu šādā redakcijā:

“25.¹ pants. Tiesības valkāt svētku (parādes) formas tērpu ierēdņim, ar kuru izbeigtas valsts civildienesta attiecības vai kurš pārcelts citā amatā un kuram iepriekš piešķirta dienesta pakāpe

 1. Ierēdņim, ar kuru Valsts ieņēmumu dienestā izbeigtas valsts civildienesta attiecības vai kurš pārcelts citā amatā Valsts ieņēmumu dienestā un kuram iepriekš piešķirta dienesta pakāpe, ir tiesības valkāt svētku (parādes) formas tērpu valsts svētku, atceres vai atzīmējamo dienu pasākumos, Valsts ieņēmumu dienesta vai tā struktūrvienības pasākumā, kā arī citā pasākumā Latvijas Republikā vai ārvalstīs, kuru atbalsta Valsts ieņēmumu dienests un kurā piedalās Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas.

2. Šā panta pirmajā daļā minētās tiesības neattiecas uz ierēdņi, kurš atbrīvots no ierēdņa amata Valsts ieņēmumu dienestā:

- 1) sakarā ar pārbaudes neizturēšanu;
- 2) sakarā ar neatbilstību amatam;
- 3) sakarā ar neatbilstību ierēdņa obligātajām prasībām;
- 4) saskaņā ar tiesas spriedumu krimināllietā;
- 5) piemērojot disciplinārsodu — atbrīvošana no ierēdņa amata.

3. Šā panta pirmajā daļā minētajam ierēdnim ir tiesības par personiskajiem līdzekļiem iegādāties un valkāt normatīvajos aktos noteikto svētku (parādes) formas tērpu atbilstoši pēdējai piešķirtajai dienesta pakāpei.

4. Valkājot svētku (parādes) formas tērpu, šā panta pirmajā daļā minētais ierēdnis ievēro vispārējās pieklājības normas un ētikas principus un neveic darbības, kas diskreditē Valsts ieņēmumu dienestu.

5. Ja šā panta pirmajā daļā minētais ierēdnis neievēro vispārējās pieklājības normas vai ētikas principus vai ar savu darbību diskreditē Valsts ieņēmumu dienestu, finanšu ministrs vai Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors ierēdnim var atņemt tiesības valkāt svētku (parādes) formas tērpu.”

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 18. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 30. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.06.2015., Nr. 124.

180. 119L/12 Iekšējās drošības fonda un Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda 2014.—2020. gada plānošanas perioda vadības likums

I nodaļa

Vispārīgie noteikumi

1. pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **atklātas projektu iesniegumu atlases nolikums** — dokumentu kopums, kurā ietverta informācija par atklātu projektu iesniegumu atlasī, projektu iesniegumu iesniegšanu un vērtēšanu, projektu iesniegumu vērtēšanas kritēriji, granta līguma projekts, kā arī cita informācija, kas saistīta ar atklātu projektu iesniegumu atlasī;

2) **finansējuma saņēmējs** — Latvijas Republikas tiešās vai pastarpinātās valsts pārvaldes iestāde, atvasināta publiska persona, cita valsts iestāde, starptautiskas organizācijas pārstāvniecība Latvijas Republikā, kas darbojas jomā, kuru atbalsta fonds, vai privāto tiesību juridiskā persona, kuras projekta iesniegums ir apstiprināts šajā likumā noteiktajā kārtībā;

3) **fonds** — Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonds (2014.—2020. gada plānošanas periodam), kas izveidots saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa regulu Nr. 516/2014, ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, groza Padomes lēmumu 2008/381/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumus Nr. 573/2007/EK un 575/2007/EK un Padomes lēmumu 2007/435/EK un Iekšējās drošības fonds (2014.—2020. gada plānošanas periodam), kas izveidots saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa regulu Nr. 515/2014, ar ko kā daļu no Iekšējās drošības fonda izveido finansiāla atbalsta instrumentu ārējām robežām un vīzām un atceļ lēmumu Nr. 574/2007/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes regulu Nr. 513/2014, ar ko kā daļu no Iekšējās drošības fonda izveido finansiālā atbalsta instrumentu policijas sadarbībai, noziedzības novēršanai un apkarošanai un krīžu pārvarēšanai un atceļ Padomes lēmumu 2007/125/TI;

4) **fonda ziņojums** — fonda ikgadējais īstenošanas ziņojums, noslēguma un novērtējuma ziņojums, kā arī cits ar fondu īstenošanu saistīts ziņojums;

5) **granta līgums** — civiltiesisks līgums vai vienošanās par projekta īstenošanu, ko atbildīgā iestāde vai deleģētā iestāde slēdz ar finansējuma saņēmēju;

6) **projekts** — projekta iesniegums, kas atbilst projektu iesniegumu vērtēšanas kritērijiem un ko apstiprinājusi atbildīgā iestāde vai deleģētā iestāde;

7) **projekta iesniedzējs** — Latvijas Republikas tiešās vai pastarpinātās valsts pārvaldes iestāde, atvasināta publiska persona, cita valsts iestāde vai privāto tiesību juridiskā persona, kura iesniedz projekta iesniegumu. Projekta iesniedzējs var būt arī tādas starptautiskas organizācijas pārstāvniecība Latvijas Republikā, kas darbojas jomā, kuru atbalsta fonds;

8) **projekta iesniegums** — veidlapa un tās pielikumi, ko aizpilda un iesniedz projekta iesniedzējs, lai pretendētu uz projektam nepieciešamo finansējumu no fonda;

9) **projektu iesniegumu vērtēšanas kritēriji** — nosacījumi, saskaņā ar kuriem vērtē projekta iesniegumu un pieņem lēmumu par tā apstiprināšanu, apstiprināšanu ar nosacījumu vai noraidīšanu.

2. pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir nodrošināt efektīvu, pārskatāmu un pareizas finanšu pārvaldības principiem atbilstošu fondu īstenošanu Latvijas Republikā.

3. pants. Likuma darbības joma

Likums nosaka fondu vadībā iesaistīto institūciju un finansējuma saņēmēja tiesības un pienākumus, fondu vadībā iesaistīto institūciju lēmumu pieņemšanas, apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas kārtību, nosacījumus finansējuma piešķiršanai, kā arī strīdu risināšanas kārtību.

4. pants. Fondu vadība

Fondu vadība ir fondu pārvaldības un kontroles sistēmas izveide, plānošanas dokumentu sagatavošana un apstiprināšana, projektu iesniegumu atlase un granta līguma slēgšana, fondu īstenošana, fondu pārvaldības un kontroles sistēmas un projektu īstenošanas kontrole, revīzija, uzraudzība un izvērtēšana.

5. pants. Tiesības saņemt fondu finansējumu

Projekta iesnieguma iesniegšana saskaņā ar šo likumu nerada fondu vadībā iesaistītajai institūcijai pienākumu piešķirt projekta iesniedzējam finansējumu projekta īstenošanai.

II nodaļa

Fondu vadības un projektu īstenošanas nodrošināšana

6. pants. Fondu vadībā iesaistītās institūcijas

(1) Fondu vadību nodrošina šādas fondu vadībā iesaistītās institūcijas:

- 1) atbildīgā iestāde;
- 2) deleģētā iestāde;
- 3) revīzijas iestāde;
- 4) uzraudzības komiteja.

(2) Lai sasniegtu šā likuma mērķi, fondu vadībā iesaistītās institūcijas izstrādā vadlīnijas un citus materiālus un sadarbojas ar citām institūcijām Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktajā kārtībā.

(3) Lai efektīvi pildītu šā likuma 7. panta otrajā daļā minētos pienākumus, atbildīgā iestāde un deleģētā iestāde slēdz starpresoru vienošanos.

(4) Lai efektīvi pildītu šā likuma 9. panta otrajā daļā minētos pienākumus, atbildīgā iestāde un revīzijas iestāde slēdz starpresoru vienošanos.

7. pants. Atbildīgā iestāde, tās pienākumi un tiesības

(1) Atbildīgās iestādes funkcijas pilda Iekšlietu ministrija.

(2) Atbildīgajai iestādei ir šādi pienākumi:

- 1) nodrošināt efektīvu fondu īstenošanas vadību;
- 2) nodrošināt nacionālo programmu izstrādi un iesniegšanu apstiprināšanai Eiropas Komisijā;
- 3) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa regulas Nr. 514/2014, ar ko paredz vispārīgus noteikumus Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondam un finansiālā atbalsta instrumentam policijas sadarbībai, noziedzības novēršanai un apkarošanai un krīžu pārvarēšanai (turpmāk — Regula Nr. 514/2014) 21. pantu izstrādāt un iesniegt revīzijas iestādei fondu pārvaldības un kontroles sistēmas aprakstu;

- 4) veikt deleģētās iestādes funkciju izpildes uzraudzību un kontroli;
- 5) nodrošināt fondu tehniskās palīdzības vadību un tās īstenošanas efektivitāti;
- 6) atbilstoši Regulas Nr. 514/2014 53. pantam nodrošināt fondu vadības informācijas, publicitātes un saziņas pasākumu izpildi;
- 7) izstrādāt un apstiprināt projektu iesnieguma veidlapu un tās pielikumus;
- 8) saskaņā ar Regulas Nr. 514/2014 24. panta 4. punktu izstrādāt un iesniegt uzraudzības komitejai projektu iesniegumu vērtēšanas kritērijus, priekšlikumu par projektu iesniegumu atlases veidu un atklātas projektu iesniegumu atlases nolikumu;
- 9) izstrādāt un apstiprināt projektu izmaksu attiecināmības nosacījumus;
- 10) nodrošināt fondu projektu iesniegumu atlasī;
- 11) slēgt ar finansējuma saņēmēju granta līgumu;
- 12) konsultēt finansējuma saņēmējus par projektu īstenošanu;
- 13) nodrošināt fondu īstenošanas uzraudzību un kontroli;
- 14) atbilstoši Regulas Nr. 514/2014 27. pantam nodrošināt projektu īstenošanas uzraudzību un kontroli;
- 15) veikt projektu iepirkuma dokumentācijas un iepirkuma procedūras norises pirmspārbaudi, kā arī nodrošināt projektu ietvaros veikto izdevumu attiecināmības pārbaudi;
- 16) atbilstoši Regulas Nr. 514/2014 54. un 57. pantam nodrošināt fondu ziņojumu sagatavošanu un iesniegšanu apstiprināšanai Eiropas Komisijā;
- 17) nodrošināt fondu īstenošanas izvērtēšanu;
- 18) atbilstoši Regulas Nr. 514/2014 24. panta 5. punktam nodrošināt datu ievadi Eiropas Komisijas izveidotajā elektronisko datu apmaiņas sistēmā;
- 19) atbilstoši Regulas Nr. 514/2014 24. panta 5. punktam nodrošināt saziņu ar Eiropas Komisiju par fondu īstenošanas jautājumiem;
- 20) izstrādāt procedūras atbildīgās iestādes pienākumu īstenošanas nodrošināšanai;
- 21) veikt citus šajā likumā noteiktos pienākumus.

(3) Atbildīgajai iestādei ir šādas tiesības:

- 1) pieprasīt no fondu vadībā iesaistītajām institūcijām un finansējuma saņēmējiem informāciju, kas nepieciešama fondu vadības un kontroles nodrošināšanai;
- 2) lai efektīvi pildītu šā panta otrajā daļā minētos pienākumus, izdot deleģētajai iestādei saistošus iekšējos normatīvos aktus attiecībā uz tai nodoto uzdevumu izpildi.

(4) Iekšlietu ministrija nodrošina, lai funkcijas, kuras tā saskaņā ar šo likumu pilda kā atbildīgā iestāde, tiktu nodalītas no citām tās funkcijām.

8. pants. Deleģētā iestāde, tās pienākumi un tiesības

(1) Deleģētās iestādes funkcijas pilda Kultūras ministrija.

(2) Deleģētā iestāde veic atbildīgās iestādes deleģētos pienākumus saskaņā ar atbildīgās iestādes un deleģētās iestādes noslēgto starppresoru vienošanos, izņemot saziņu ar Eiropas Komisiju.

(3) Deleģētā iestāde, pildot tai noteiktos pienākumus, atrodas tā Ministru kabineta locekļa funkcionālajā pārraudzībā, kuram ir padota atbildīgā iestāde. Iekšlietu ministrs funkcionālo pārraudzību īsteno ar pilnvarotās amatpersonas (atbildīgās iestādes vadītāja) starpniecību.

(4) Kultūras ministrija nodrošina, lai funkcijas, kuras tai ir deleģējusi atbildīgā iestāde saskaņā ar šā likuma 6. panta trešajā daļā minēto starppresoru vienošanos, tiktu nodalītas no citām tās funkcijām.

9. pants. Revīzijas iestāde, tās pienākumi un tiesības

(1) Revīzijas iestādes funkcijas pilda Finanšu ministrija.

(2) Revīzijas iestādei ir šādi pienākumi:

- 1) veikt atbildīgās iestādes un deleģētās iestādes atbilstības novērtējumu atbilstoši Regulas Nr. 514/2014 26. pantam;
- 2) ja, veicot atbilstības novērtējumu vai kārtējo auditu, tiek secināts, ka atbildīgā iestāde vai deleģētā iestāde neatbilst vai tikai daļēji atbilst Eiropas Komisijas 2014. gada 25. jūlija deleģētās regulas Nr. 1042/2014, ar ko papildina regulu (ES) Nr. 514/2014 attiecībā uz atbildīgo iestāžu izraudzīšanu un pienākumiem pārvaldības un kontroles jomā un attiecībā uz revīzijas iestāžu statusu un pienākumiem (turpmāk — Regula Nr. 1042/2014) pielikumā noteiktajiem kritērijiem, noteikt atbildīgajai iestādei vai deleģētajai iestādei veicamās darbības un termiņu nepilnību novēršanai;
- 3) iesniegt iekšlietu ministram atbildīgās iestādes un deleģētās iestādes sākotnējo novērtējuma ziņojumu un atzinumu;
- 4) veikt Regulas Nr. 514/2014 29. pantā minētās funkcijas;
- 5) informēt iekšlietu ministru, ja atbildīgā iestāde vai deleģētā iestāde neveic šā panta otrās daļas 2. punktā minētās darbības nepilnību novēršanai;
- 6) informēt iekšlietu ministru, ja tās rīcībā ir ziņas, ka fondu īstenošana var tikt būtiski ietekmēta, vai kārtējā audita rezultāti liecina, ka atbildīgā iestāde vai deleģētā iestāde nenodrošina atbilstību Regulas Nr. 1042/2014 pielikumā noteiktajiem kritērijiem;
- 7) informēt iekšlietu ministru par šā panta otrās daļas 2. punktā minēto darbību īstenošanu, nepilnību novēršanu un termiņiem.

(3) Revīzijas iestādei ir tiesības pieprasīt un saņemt no fondu vadībā iesaistītajām institūcijām un finansējuma saņēmējiem informāciju, kas nepieciešama tās pienākumu izpildei.

(4) Finanšu ministrija nodrošina, lai funkcijas, kuras tā saskaņā ar šo likumu pilda kā revīzijas iestāde, tiktu nodalītas no citām tās funkcijām, tajā skaitā no funkcijām, kuras tā pilda kā finansējuma saņēmējs.

10. pants. Uzraudzības komiteja un tās sastāvs

(1) Uzraudzības komiteja ir koleģiāla fondu vadībā iesaistīta institūcija, kas izveidota atbilstoši Regulas Nr. 514/2014 12. panta 4. punktam, lai nodrošinātu partnerības principu un pārraudzītu fondu īstenošanas gaitu.

(2) Uzraudzības komitejai ir šādi pienākumi:

- 1) apstiprināt plānošanas dokumentus;
- 2) uzraudzīt plānošanas dokumentos noteikto mērķu un rezultātu sasniegšanu;
- 3) apstiprināt fondu ziņojumus;
- 4) apstiprināt projektu iesniegumu vērtēšanas kritērijus, projektu iesniegumu atlases veidu un atklātas projektu iesniegumu atlases nolikumu;
- 5) uzraudzīt fondu ietvaros noteikto mērķu un rezultātu papildināmību un nepārklāšanos ar citiem Eiropas Savienības finanšu instrumentiem.

(3) Uzraudzības komitejai ir tiesības pieprasīt no atbildīgās iestādes, deleģētās iestādes un finansējuma saņēmēja ar fonda īstenošanu saistītu informāciju vai ierosināt atbildīgajai iestādei un deleģētajai iestādei veikt pasākumus, kas paaugstina fondu finansējuma izlietošanas efektivitāti un lietderību.

(4) Uzraudzības komiteju vada atbildīgās iestādes vadītājs vai tā pilnvarota persona. No iestādēm, kuru kompetencē ir attiecīgā fonda jautājumi, uzraudzības komitejas sastāvā iekļauj pārstāvjus ar balsstiesībām vai ar padomdevēja tiesībām, bet no revīzijas iestādes — pārstāvi

ar padomdevēja tiesībām. Revīzijas iestādei ir balsstiesības attiecībā uz tehniskās palīdzības jautājumiem. Ja fondu jautājumi skar sociālo partneru kompetenci, uzraudzības komitejas vadītājs pieņem lēmumu par sociālo partneru pārstāvju iekļaušanu uzraudzības komitejā ar padomdevēja tiesībām.

(5) Uzraudzības komitejas sastāvu un personālsastāvu apstiprina iekšlietu ministrs.

(6) Atbildīgā iestāde nodrošina uzraudzības komitejas sekretariāta funkciju izpildi.

(7) Uzraudzības komiteja darbojas saskaņā ar nolikumu. Nolikumā nosaka komitejā izskatāmo dokumentu veidus, to iesniegšanas un saskaņošanas kārtību, sēžu sagatavošanas un norises kārtību un citus iekšējās kārtības un darbības jautājumus.

11. pants. Finansējuma saņēmēja pienākumi un tiesības

(1) Finansējuma saņēmējam ir šādi pienākumi:

- 1) nodrošināt projekta īstenošanu saskaņā ar Eiropas Savienības un Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem un granta līgumu;
- 2) nodrošināt atsevišķu analītisku grāmatvedības uzskaiti par katra projekta izdevumiem vai atbilstošu uzskaites kodu sistēmu attiecībā uz visiem ar projektu saistītajiem darījumiem;
- 3) sniegt informāciju par projekta īstenošanu un nodrošināt Eiropas Komisijas un fondu vadībā iesaistīto institūciju pārstāvjiem pieeju visiem ar projekta īstenošanu saistīto dokumentu oriģināliem un grāmatvedības sistēmai, kā arī attiecīgā projekta īstenošanas vietai;
- 4) nodrošināt, lai projektam piešķirtais finansējums tiktu izlietots saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu, ievērojot saimnieciskuma, lietderības un efektivitātes principus;
- 5) nodrošināt, lai projekta ietvaros veiktie izdevumi būtu tieši saistīti ar projekta mērķu sasniegšanu un atbilstoši projekta īstenošanai piešķirtā finansējuma izmantošanas nosacījumiem;
- 6) nekavējoties informēt atbildīgo iestādi vai deleģēto iestādi par jebkurām izmaiņām un apstākļiem, kas var negatīvi ietekmēt projekta īstenošanu;
- 7) nodrošināt projekta rezultātu saglabāšanu un ilgtspēju, kā arī revīzijas liecību saglabāšanu, ievērojot granta līgumā noteiktos nosacījumus un termiņus.

(2) Finansējuma saņēmējam ir šādas tiesības:

- 1) saņemt finansējumu, ja projekts ir īstenots saskaņā ar Eiropas Savienības un Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem un granta līgumu, ievērojot nosacījumus un termiņus;
- 2) īstenot projektu kopā ar sadarbības partneri, ievērojot šā likuma 13. panta 3. punktā minētajā normatīvajā aktā noteiktos nosacījumus;
- 3) saņemt projekta īstenošanai nepieciešamo informāciju no fondu vadībā iesaistītajām institūcijām.

12. pants. Atbildīgās iestādes un deleģētās iestādes atbilstības apstiprināšana

(1) Iekšlietu ministrs apstiprina atbildīgās iestādes un deleģētās iestādes atbilstību Regulas Nr. 1042/2014 pielikumā noteiktajiem kritērijiem, pamatojoties uz šā likuma 9. panta otrās daļas 3. punktā minēto novērtējuma ziņojumu un atzinumu.

(2) Ja atbildīgā iestāde vai deleģētā iestāde nenodrošina atbilstību Regulas Nr. 1042/2014 pielikumā noteiktajiem kritērijiem, iekšlietu ministrs, ņemot vērā šā likuma 9. panta otrās daļas 6. punktā minēto nosacījumu, apstiprina atbildīgajai iestādei vai deleģētajai iestādei veicamās

darbības un termiņus nepilnību novēršanai vai atceļ šā panta pirmajā daļā minēto lēmumu par fondu vadībā iesaistītās institūcijas atbilstības apstiprināšanu un nekavējoties norīko citu atbildīgo iestādi vai deleģēto iestādi.

(3) Atbildīgā iestāde informē Eiropas Komisiju par atbildīgās iestādes un deleģētās iestādes atbilstību Regulas Nr. 1042/2014 pielikumā noteiktajiem kritērijiem un izmaiņām.

13. pants. Ministru kabineta kompetence fondu vadības nodrošināšanā

Lai nodrošinātu fondu vadību, Ministru kabinets nosaka:

- 1) fondu plānošanas dokumentu izstrādes un apstiprināšanas kārtību;
- 2) prasības fondu pārvaldības un kontroles sistēmas izveidošanai;
- 3) projektu atlases organizēšanas un vērtēšanas kārtību, prasības projektu iesniedzējiem, projektu iesniegumu sagatavošanas un iesniegšanas kārtību, granta līgumā ietveramo informāciju un tā slēgšanas kārtību;
- 4) fondu tehniskās palīdzības īstenošanas kārtību;
- 5) kārtību, kādā valsts budžetā plāno līdzekļus projektu īstenošanai un veic maksājumus;
- 6) projektu finansēšanas nosacījumus un kārtību;
- 7) izmaksu attiecināmības principus;
- 8) kārtību, kādā atbildīgā iestāde, deleģētā iestāde un finansējuma saņēmējs ziņo par fondu īstenošanā konstatētajām neatbilstībām, un neatbilstību veidus;
- 9) gadījumus, kad finansējuma saņēmēja izdevumus atzīst par neatbilstošiem;
- 10) kārtību, kādā atgūst neatbilstošos izdevumus;
- 11) kārtību, kādā sagatavo, apstiprina un iesniedz Eiropas Komisijai fondu ziņojumus;
- 12) kārtību, kādā publisko informāciju par projektiem un nodrošina fondu publicitātes un vizuālās identitātes prasību ievērošanu;
- 13) apjomu un kārtību, kādā veic projekta iepirkuma dokumentācijas un iepirkuma procedūras norises pirmspārbaudi;
- 14) projektu īstenošanas uzraudzības un kontroles kārtību, tajā skaitā kārtību, kādā veic pārbaudes projekta īstenošanas vietā;
- 15) atbildīgās iestādes deleģētās funkcijas un to izpildes uzraudzības kārtību;
- 16) Eiropas Komisijas elektroniskās datu apmaiņas sistēmas izmantošanas kārtību;
- 17) kārtību, kādā nodrošina revīzijas iestādes funkcijas fondu vadībā.

III nodaļa

Projektu iesniegumu atlase un lēmuma pieņemšana

14. pants. Projektu iesniegumu atlase

(1) Projektu iesniegumu atlase var būt:

- 1) atklāta — ja starp projektu iesniegumu iesniedzējiem notiek vienlīdzīga konkurence par projekta iesnieguma apstiprināšanu un fondu finansējuma piešķiršanu;
- 2) ierobežota — ja uzraudzības komitejā ir noteikts projekta iesniedzējs — Latvijas Republikas tiešās vai pastarpinātās valsts pārvaldes iestāde, atvasināta publiska persona, cita valsts iestāde, kuru uzaicina iesniegt projekta iesniegumu.

(2) Atbildīgā iestāde un deleģētā iestāde projektu iesniegumu atlasī veic saskaņā ar uzraudzības komitejas apstiprinātajiem vērtēšanas kritērijiem un, ja ir atklāta projektu iesniegumu atlase, — saskaņā ar atklātas projektu iesniegumu atlases nolikumu.

(3) Projektu iesniegumu vērtēšanas kritērijus un atklātas projektu iesniegumu atlases nolikumu publicē atbildīgās iestādes vai deleģētās iestādes mājaslapā internetā.

(4) Paziņojumu par atklātas projektu iesniegumu atlases izsludināšanu un norādi uz vietni, kurā publicēts atklātas projektu iesniegumu atlases nolikums, kā arī paziņojumu par atklātas projektu iesniegumu atlases pagarināšanu, pārtraukšanu vai izbeigšanu atbildīgā iestāde vai deleģētā iestāde iesniedz publicēšanai oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

15. pants. Projektu iesniegumu vērtēšanas komisija

Projektu iesniegumu vērtēšanai atbildīgā iestāde vai deleģētā iestāde izveido projektu iesniegumu vērtēšanas komisiju. Atbildīgās iestādes pārstāvis piedalās deleģētās iestādes projektu iesniegumu vērtēšanas komisijas sēdē novērotāja statusā.

16. pants. Projektu iesniedzēju izslēgšanas noteikumi

(1) Atbildīgā iestāde vai deleģētā iestāde noraida projekta iesniegumu, ja uz projekta iesniedzēju attiecināms jebkurš no šādiem gadījumiem:

- 1) projekta iesniedzējs vai persona, kura ir projekta iesniedzēja valdes vai padomes loceklis vai prokūrists, vai persona, kura ir pilnvarota pārstāvēt projekta iesniedzēju darbībā, kas saistīta ar filiāli, ar tādu prokurora priekšrakstu par sodu vai tiesas spriedumu, kas stāties spēkā un kļuvis neapstrīdams un nepārsūdzams, ir atzīta par vainīgu jebkurā no šādiem noziedzīgiem nodarījumiem un sodāmība par tiem nav dzēsta:
 - a) kukuļņemšana, kukuļdošana, kukuļa piesavināšanās, starpniecība kukuļošanā, neatļauta labuma pieņemšana vai komerciāla uzpirkšana,
 - b) krāpšana, piesavināšanās vai noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana,
 - c) izvairīšanās no nodokļu un tiem pielīdzināto maksājumu samaksas,
 - d) terorisms, terorisma finansēšana, aicinājums uz terorismu, terorisma draudi vai personas vervēšana un apmācība terora aktu veikšanai,
 - e) personas nodarbināšanas noteikumu pārkāpšana;
- 2) projekta iesniedzējs ar tādu kompetentas institūcijas lēmumu vai tiesas spriedumu, kas stāties spēkā un kļuvis neapstrīdams un nepārsūdzams, ir atzīts par vainīgu pārkāpumā, kas izpaužas kā personas nodarbināšana bez rakstveidā noslēgta darba līguma, nodokļu normatīvajos aktos noteiktajā termiņā neiesniedzot par šo personu informatīvo deklarāciju par darba ņēmējiem, kas iesniedzama par personām, kuras uzsāk darbu;
- 3) projekta iesniedzējs ar tādu kompetentas institūcijas lēmumu vai tiesas spriedumu, kas stāties spēkā un kļuvis neapstrīdams un nepārsūdzams, ir atzīts par vainīgu konkurences tiesību pārkāpumā, kas izpaužas kā vertikālā vienošanās, kuras mērķis ir ierobežot pircēja iespēju noteikt tālākpārdošanas cenu, vai horizontālā karteļa vienošanās, izņemot gadījumu, kad attiecīgā institūcija, konstatējot konkurences tiesību pārkāpumu, par sadarbību iecietības programmas ietvaros projekta iesniedzēju ir atbrīvojusi no naudas soda vai naudas sodu samazinājusi;
- 4) ir pasludināts projekta iesniedzēja maksātnespējas process, ar tiesas spriedumu tiek īstenots tiesiskās aizsardzības process, ar tiesas lēmumu tiek īstenots ārpus tiesiskās aizsardzības process, apturēta vai pārtraukta projekta iesniedzēja saimnieciskā darbība, uzsākta tiesvedība par projekta iesniedzēja bankrotu, piemērota sanācija vai izlīgums vai projekta iesniedzējs tiek likvidēts.

(2) Atbildīgā iestāde vai deleģētā iestāde neizslēdz projekta iesniedzēju no dalības projektu iesniegumu atlasē, ja no dienas, kad kļuvis neapstrīdams un nepārsūdzams tiesas spriedums vai citas kompetentas institūcijas pieņemtais lēmums saistībā ar šā panta pirmās daļas 2. un 3. punktā minētajiem pārkāpumiem, līdz projekta iesnieguma iesniegšanas dienai ir pagājuši 12 mēneši.

17. pants. Atbildīgās iestādes un deleģētās iestādes lēmumu veidi

(1) Atbildīgā iestāde un deleģētā iestāde atbilstoši projekta iesniedzēja juridiskajam statusam izdod administratīvo aktu vai pieņem pārvaldes lēmumu.

(2) Ja projekta iesniedzējs ir privāto tiesību juridiskā persona, atbildīgās iestādes un deleģētās iestādes lēmums ir administratīvais akts.

(3) Ja projekta iesniedzējs ir tiešās vai pastarpinātās pārvaldes iestāde, atvasināta publiska persona vai cita valsts iestāde, atbildīgās iestādes un deleģētās iestādes lēmums ir pārvaldes lēmums.

(4) Šā panta pirmajā daļā minēto pārvaldes lēmumu izdod rakstveidā, un tam ir šādas daļas:

- 1) atbildīgās iestādes vai deleģētās iestādes nosaukums un adrese;
- 2) adresāts — projekta iesniedzējs;
- 3) faktu konstatējums;
- 4) pārvaldes lēmuma pamatojums;
- 5) atsevišķs piemēroto tiesību normu uzskaitījums (norādot arī normatīvā akta pantu, tā daļu, punktu vai apakšpunktu);
- 6) adresātam piešķirtās tiesības un noraidītās tiesības;
- 7) nosacījumi (ja nepieciešams);
- 8) lēmuma apstrīdēšanas kārtība.

18. pants. Projekta iesnieguma apstiprināšana, apstiprināšana ar nosacījumu vai noraidīšana atklātā projektu iesniegumu atlasē

(1) Atbildīgā iestāde vai deleģētā iestāde, pamatojoties uz projektu vērtēšanas komisijas sniegto atzinumu, pieņem lēmumu par projekta iesnieguma apstiprināšanu, apstiprināšanu ar nosacījumu vai noraidīšanu.

(2) Lēmumu par projekta iesnieguma apstiprināšanu pieņem, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- 1) projekta iesniegums atbilst projektu iesniegumu vērtēšanas kritērijiem un ir saņēmis augstāko punktu skaitu;
- 2) uz projekta iesniedzēju nav attiecināms neviens no šā likuma 16. pantā minētajiem izslēgšanas noteikumiem;
- 3) projektu iesniegumu atlases ietvaros ir pieejams finansējums projekta īstenošanai.

(3) Lēmumu par projekta apstiprināšanu ar nosacījumu pieņem, ja:

- 1) projekta iesniedzējam ir izvirzīti nosacījumi un jāprecizē projekta iesniegums, lai tas atbilstu projektu iesniegumu vērtēšanas kritērijiem un projektu varētu atbilstoši īstenot;
- 2) projektu iesniegumu atlases ietvaros pieejamais finansējums nav pietiekams.

(4) Lēmumu par projekta iesnieguma noraidīšanu pieņem, ja ir iestājies vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

- 1) projekta iesniegums neatbilst projektu iesniegumu vērtēšanas kritērijiem, projekta iesniedzējs noteiktajā termiņā projekta iesniegumā nav novērsis izvirzītos nosacījumus;
- 2) uz projekta iesniedzēju attiecināms vismaz viens no šā likuma 16. pantā minētajiem izslēgšanas noteikumiem;

3) projektu iesniegumu atlases ietvaros pieejamais finansējums nav pietiekams.

(5) Ja projekta iesniegums iesniegts pēc projektu iesniegumu iesniegšanas termiņa beigām, tas netiek vērtēts. Atbildīgā iestāde vai deleģētā iestāde par to informē projekta iesniedzēju.

19. pants. Projekta iesnieguma apstiprināšana, apstiprināšana ar nosacījumu vai noraidīšana ierobežotā projektu iesniegumu atlasē

(1) Atbildīgā iestāde vai deleģētā iestāde, pamatojoties uz projektu iesniegumu vērtēšanas komisijas sniegto atzinumu, pieņem lēmumu par projekta iesnieguma apstiprināšanu, apstiprināšanu ar nosacījumu vai noraidīšanu.

(2) Lēmumu par projekta iesnieguma apstiprināšanu pieņem, ja projekta iesniegums atbilst projektu iesniegumu vērtēšanas kritērijiem.

(3) Lēmumu par projekta iesnieguma apstiprināšanu ar nosacījumu pieņem, ja projekta iesniedzējam ir izvirzīti nosacījumi un jāprecizē projekta iesniegums, lai projekta iesniegums atbilstu projektu iesniegumu vērtēšanas kritērijiem un projektu varētu atbilstoši īstenot.

(4) Lēmumu par projekta iesnieguma noraidīšanu pieņem, ja projekta iesniegums neatbilst vērtēšanas kritērijiem.

20. pants. Lēmuma pieņemšanas termiņš

Atbildīgā iestāde vai deleģētā iestāde lēmumu par projekta iesnieguma apstiprināšanu un granta līguma noslēgšanu, apstiprināšanu ar nosacījumu vai noraidīšanu pieņem sešu mēnešu laikā pēc projekta iesniegumu iesniegšanas beigu datuma.

21. pants. Atbildīgās iestādes vai deleģētās iestādes lēmuma apstrīdēšana un pārsūdzēšana

(1) Projekta iesniedzējs var apstrīdēt šā likuma 18. un 19. pantā minētos lēmumus, iesniedzot iesniegumu atbildīgajai iestādei. Atbildīgās iestādes izdoto administratīvo aktu par deleģētās iestādes lēmumu var pārsūdzēt, iesniedzot pieteikumu Administratīvās rajona tiesas attiecīgajam tiesu namam. Atbildīgās iestādes pieņemtais pārvaldes lēmums nav pārsūdzams.

(2) Lēmuma apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(3) Atzinumu par lēmumā ietvertā nosacījuma izpildi apstrīd un pārsūdz tādā pašā kārtībā un termiņos kā lēmumu, par kurā ietvertā nosacījuma izpildi sagatavots atzinums. Atzinumu par lēmumā ietvertā nosacījuma izpildi var apstrīdēt un pārsūdzēt arī atsevišķi no lēmuma, kurā ietverts nosacījums.

22. pants. Projekta iesnieguma precizēšana

Projekta iesniegums pēc tā iesniegšanas līdz lēmuma pieņemšanai par tā apstiprināšanu, apstiprināšanu ar nosacījumu vai noraidīšanu nav precizējams.

IV nodaļa

Kārtība, kādā risināmi strīdi par projekta īstenošanu

23. pants. Strīdu risināšanas kārtība, ja finansējuma saņēmējs ir privāto tiesību juridiskā persona

Ja finansējuma saņēmējs ir privāto tiesību juridiskā persona, strīdus, kas attiecas uz granta līguma izpildi, tajā skaitā piešķirto finanšu līdzekļu izmaksāšanu, izmaksāšanas turpināšanu vai atgūšanu, risina civiltiesiskā kārtībā. Dokumenti, kas sagatavoti un pieņemti šā panta pirmajā teikumā minēto darbību veikšanai (piemēram, lēmumi, atzinumi, brīdinājumi, līgums), apstrīdami civilprocesuālā kārtībā.

24. pants. Strīdu risināšanas kārtība, ja finansējuma saņēmējs ir tiešās vai pastarpinātās pārvaldes iestāde, atvasināta publiska persona vai cita valsts iestāde

(1) Ja finansējuma saņēmējam, kurš ir tiešās vai pastarpinātās pārvaldes iestāde, atvasināta publiska persona vai cita valsts iestāde, un deleģētajai iestādei vienošanās par projekta īstenošanu izpildes gaitā rodas domstarpības par deleģētās iestādes vienošanās ietvaros pieņemto lēmumu par piešķirto finanšu līdzekļu izmaksāšanu, izmaksāšanas turpināšanu vai citu lēmumu un vienošanās nav panākta savstarpēju sarunu ceļā, finansējuma saņēmējs to var apstrīdēt atbildīgajā iestādē.

(2) Atbildīgā iestāde izvērtē šā panta pirmajā daļā minēto finansējuma saņēmēja iesniegumu un mēneša laikā no iesnieguma saņemšanas pieņem vienu no šādiem lēmumiem:

- 1) atstāt deleģētās iestādes lēmumu negrozītu;
- 2) atcelt deleģētās iestādes lēmumu pilnībā vai kādā tā daļā un, ja nepieciešams, uzdot deleģētajai iestādei atkārtoti izskatīt finansējuma saņēmēja iebildumus, ņemot vērā atbildīgās iestādes norādījumus;
- 3) izdot satura ziņā citādu lēmumu.

(3) Ja objektīvu iemeslu dēļ šā panta otrajā daļā noteikto termiņu nav iespējams ievērot, atbildīgā iestāde to var pagarināt uz laiku, kas nepieciešams papildu informācijas saņemšanai un izvērtēšanai, par to paziņojot iesniedzējam.

(4) Informāciju, kas ir nepieciešama, lai pieņemtu šā panta otrajā daļā minēto pārvaldes lēmumu, atbildīgā iestāde iegūst, piemērojot kārtību, kāda noteikta iestāžu sadarbībai un informācijas iegūšanai administratīvajā procesā iestādē.

(5) Ja finansējuma saņēmējam, kas ir tiešās vai pastarpinātās pārvaldes iestāde, atvasināta publiska persona vai cita valsts iestāde, vienošanās par projekta īstenošanu izpildes gaitā rodas domstarpības par atbildīgās iestādes vienošanās ietvaros pieņemto lēmumu par piešķirto finanšu līdzekļu izmaksāšanu, izmaksāšanas turpināšanu vai citu lēmumu, puses situāciju risina, savstarpēji vienojoties. Ja vienošanās nav panākta, atbildīgās iestādes pieņemtais lēmums nav pārsūdzams.

**V nodaļa
Nobeiguma noteikumi**

25. pants. Ierobežojumi fondu vadībā iesaistītajām personām

Personām, kuras pilda amata pienākumus fondu vadībā iesaistītajās institūcijās, komercdarbības, ienākumu gūšanas un amatu savienošanas ierobežojumi, kā arī citi ierobežojumi un pienākumi noteikti likumā "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā".

26. pants. Tiesības iepazīties ar projekta lietu

(1) Projekta iesniedzējs ir tiesīgs iepazīties ar tā iesniegtā projekta iesnieguma izvērtēšanas materiāliem tikai pēc tam, kad pieņemts lēmums par projekta iesnieguma apstiprināšanu, apstiprināšanu ar nosacījumu vai noraidīšanu.

(2) Atbildīgā iestāde vai deleģētā iestāde šā panta pirmajā daļā minēto informāciju sniedz 10 darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas dienas vai piecu darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas uzaicina projekta iesniedzēju iestādei un iesniedzējam abpusēji pieņemamā laikā iestādē iepazīties ar pieprasīto informāciju.

27. pants. Informācijas atklātība

(1) Projekta iesniegums, dokumenti, kas saistīti ar projekta iesnieguma izvērtēšanu un lēmuma pieņemšanu attiecībā uz to, ir ierobežotas pieejamības informācija līdz brīdim, kad stājies spēkā lēmums par projekta iesnieguma apstiprināšanu, apstiprināšanu ar nosacījumu vai noraidīšanu.

(2) Par vispārpieejamu uzskata šādu informāciju:

- 1) finansējuma saņēmējs (nosaukums un juridiskā adrese);
- 2) projekta nosaukums;
- 3) piešķirtā finansējuma apmērs;
- 4) plānošanas dokumentā paredzētā aktivitāte, kuras ietvaros piešķirts fonda finansējums;
- 5) projekta īstenošanas vieta;
- 6) kopsavilkums par projekta ietvaros veicamajām darbībām.

(3) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija ir pieejama Informācijas atklātības likumā noteiktajā apjomā un kārtībā, izņemot gadījumus, kad informācijas pieejamība ir ierobežota šīs informācijas konfidencialā rakstura dēļ, it īpaši saistībā ar drošību, sabiedrisko kārtību, kriminālizmeklēšanu un personas datu aizsardzību.

28. pants. Projektā radušos izmaksu attiecināmības termiņš

Projekta izmaksas ir attiecināmas, ja atbildīgā iestāde vai deleģētā iestāde tās ir apmaksājusi Regulas Nr. 514/2014 17. panta 3. punkta “b” apakšpunktā minētajā termiņā.

Pārejas noteikums

Ministru kabinets līdz 2015. gada 1. augustam izdod šā likuma 13. pantā minētos noteikumus.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 18. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 30. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.06.2015., Nr. 124.

181. 120L/12 Grozījumi likumā “Par akcīzes nodokli”

Izdarīt likumā “Par akcīzes nodokli” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2003, 23. nr.; 2004, 8., 10. nr.; 2005, 2., 10., 24. nr.; 2007, 3., 24. nr.; 2008, 24. nr.; 2009, 2., 14., 21. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200. nr.; 2010, 68., 136., 183., 206. nr.; 2011, 65., 204. nr.; 2013, 186., 232. nr.; 2014, 257. nr.; 2015, 97. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 12. panta pirmo un otro daļu šādā redakcijā:

“(1) Alkoholiskajiem dzērieniem nodokli aprēķina pēc šādām likmēm:

- 1) alum (par 100 litriem) — 3,8 *euro* par katru absolūtā spirta tilpumprocentu, kas izteikts ar precizitāti līdz vienai desmitdaļai, bet ne mazāk kā 7,4 *euro* par 100 litriem alus;
- 2) vīnam (par 100 litriem) — 70 *euro*;
- 3) raudzētajiem dzērieniem (par 100 litriem):
 - a) ar absolūtā spirta saturu līdz 6 tilpumprocentiem (ieskaitot) — 64 *euro*;
 - b) ar absolūtā spirta saturu virs 6 tilpumprocentiem — 70 *euro*;
- 4) starpproduktiem (par 100 litriem):
 - a) ar absolūtā spirta saturu līdz 15 tilpumprocentiem (ieskaitot) — 70 *euro*,
 - b) ar absolūtā spirta saturu no 15 tilpumprocentiem (neieskaitot) līdz 22 tilpumprocentiem (ieskaitot) — 110 *euro*;
- 5) pārējiem alkoholiskajiem dzērieniem (par 100 litriem absolūtā spirta) — 1360 *euro*.

(2) Patstāvīgo mazo alus darītavu saražotajam alum (par 100 litriem) nodokli aprēķina par katru absolūtā spirta tilpumprocentu, kas izteikts ar precizitāti līdz vienai desmitdaļai, pēc šādām likmēm:

- 1) par vienā kalendāra gadā saražotajiem pirmajiem 10 tūkstošiem hektolitriem alus — 50 procenti no šā panta pirmās daļas 1. punktā noteiktās likmes, bet ne mazāk kā 7,4 *euro* par 100 litriem alus;
- 2) par pārējo vienā kalendāra gadā saražoto alu — šā panta pirmās daļas 1. punktā noteiktā likme, bet ne mazāk kā 7,4 *euro* par 100 litriem alus.”

2. Papildināt 18. pantu ar 5.¹ daļu šādā redakcijā:

“(5¹) Šā panta piektās daļas ievaddaļā minēto degvielu atļauts izmantot lauksaimniecības produkcijas ražotāja saražoto vai izaudzēto lauksaimniecības produktu pašpārvaldējumiem Latvijas Republikā, ja pašpārvaldījumus veic pats lauksaimniecības produkcijas ražotājs vai viņa darbinieks, izmantojot lauksaimniecības produkcijas ražotāja īpašumā esošu kravas automobili (kurā sēdvietu skaits, neskaitot vadītāja sēdvietu, nepārsniedz divas sēdvietas).”

3. Papildināt pārejas noteikumus ar 77. punktu šādā redakcijā:
“77. Šā likuma 18. panta 5.¹ daļa stājas spēkā 2015. gada 30. oktobrī.”

Likums stājas spēkā 2015. gada 1. augustā.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 18. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 30. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.06.2015., Nr. 124.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

**182. 121L/12 Par nekustamā īpašuma Valteru ielā 18, Siguļos,
Carnikavas novadā, daļas atsavināšanu sabiedrības
vajadzībām — pretplūdu aizsargdambja būvniecībai**

1. pants. (1) Atsavināt sabiedrības vajadzībām — pretplūdu aizsargdambja būvniecībai — nekustamā īpašuma Valteru ielā 18, Siguļos, Carnikavas novadā (kadastra Nr. 8052 003 0535, reģistrēts Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Carnikavas novada zemesgrāmatas nodaļījumā Nr. 100000126580), sastāvā ietilpstošā zemesgabala (kadastra apzīmējums 8052 003 0535) daļu 171 m² platībā.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētā zemesgabala atsavināmās daļas robežas attēlotas šā likuma 1. pielikumā, un atsavināmās daļas robežu apraksts dots šā likuma 2. pielikumā.

2. pants. Šā likuma 1. panta pirmajā daļā minētais nekustamais īpašums atsavināms Sabiedrības vajadzībām nepieciešamā nekustamā īpašuma atsavināšanas likumā noteiktajā kārtībā.

3. pants. Carnikavas novada pašvaldība šā likuma 1. panta pirmajā daļā minēto nekustamo īpašumu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā nostiprina zemesgrāmatā uz Carnikavas novada pašvaldības vārda.

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 18. jūnijā.

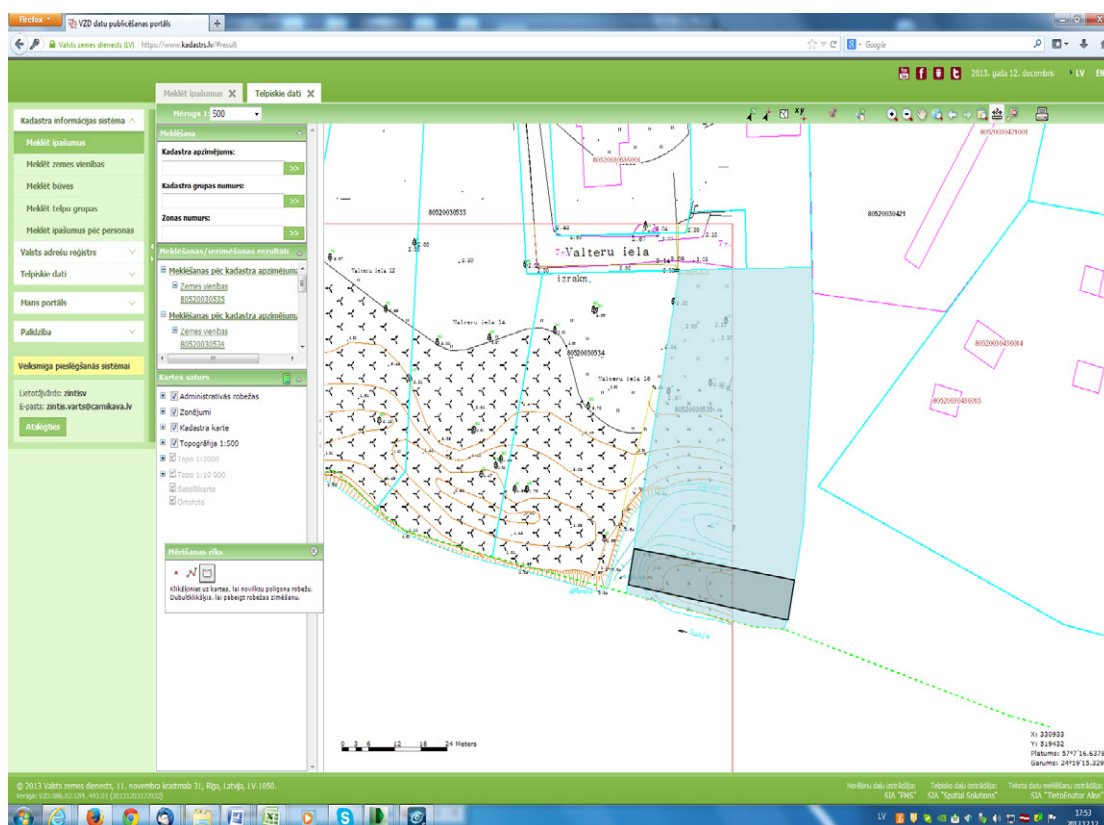
Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 30. jūnijā

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 30.06.2015., Nr. 124.

Likuma “Par nekustamā īpašuma Valteru ielā 18, Sīguļos, Carnikavas novadā, daļas atsavināšanu sabiedrības vajadzībām — pretplūdu aizsargdambja būvniecībai” 1. pielikums

Nekustamā īpašuma Valteru ielā 18, Sīguļos, Carnikavas novadā, sastāvā esošā zemesgabala (kadastra apzīmējums 8052 003 0535) atsavināmās daļas robežu shēma

Nekustamā īpašuma atsavināmā daļa ar iezīmētām nekustamā īpašuma atsavināmās daļas robežām

Atsavināmā nekustamā īpašuma daļa — 171 m².

Likuma “Par nekustamā īpašuma Valteru ielā 18, Sigulšos, Carnikavas novadā, daļas atsavināšanu sabiedrības vajadzībām — pretplūdu aizsargdambja būvniecībai”
2. pielikums

Nekustamā īpašuma Valteru ielā 18, Sigulšos, Carnikavas novadā, sastāvā esošā zemesgabala (kadastra apzīmējums 8052 003 0535) atsavināmās daļas robežu apraksts

Nr. p. k.	Robežposmu numurs saskaņā ar plānu	Plāna situācijas elementi, pa kuriem noteikta robeža
1.	1–2	Uz austrumiem pa sauszemes līnijām līdz zemes vienībai (kadastra apzīmējums 8052 003 0421)
2.	2–3	Uz dienvidiem virzienā uz Gauju pa zemes vienības (kadastra apzīmējums 8052 003 0421) robežu
3.	3–4	Uz rietumiem pa sauszemes līnijām līdz krustojumam ar zemes vienību (kadastra apzīmējums 8052 003 0534)
4.	4–1	Uz ziemeļiem pa zemes vienības (kadastra apzīmējums 8052 003 0534) robežu līdz sākumpunktam

183. 122L/12 Grozījumi Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā

Izdarīt Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2008, 16. nr.; 2009, 2. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196., 205. nr.; 2011, 60. nr.; 2012, 100. nr.; 2013, 187., 227. nr.; 2014, 172., 257. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 43. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja kredītiestāde vai finanšu iestāde šā likuma 28. panta otrajā daļā noteiktajos gadījumos pēc savas iniciatīvas izbeidz darījuma attiecības ar klientu, slēdzot attiecīgos klienta kontus, kredītiestāde vai finanšu iestāde tajos esošos naudas līdzekļus saskaņā ar klienta norādījumu pārskaita uz šā paša klienta norēķinu kontu citā kredītiestādē, uz kontu, no kura naudas līdzekļi iepriekš saņemti, vai izmaksā skaidrā naudā, ja klientam nav norēķinu konta citā kredītiestādē vai nav iespējams veikt pārskaitījumu uz kontu, no kura naudas līdzekļi iepriekš saņemti. Ja pastāv aizdomas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai terorisma finansēšanu, kredītiestāde vai finanšu iestāde ziņo par to Kontroles dienestam atbilstoši šā likuma 30. pantā minētajiem noteikumiem. Ja kredītiestādei vai finanšu iestādei ir pamats atturēties no darījuma veikšanas, tā kontos esošos naudas līdzekļus nepārskaita un neizmaksā, bet rīkojas atbilstoši šā likuma 32. pantā minētajiem noteikumiem.”

2. 51. pantā:

papildināt pirmo daļu ar 14. punktu šādā redakcijā:

“14) analizēt noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanu regulējošos normatīvos aktus, sagatavot priekšlikumus šo normatīvo aktu pilnveidošanai, organizēt un veikt noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas risku novērtēšanu, kā arī izstrādāt priekšlikumus šo risku līmeņa mazināšanai.”;

papildināt otro daļu ar 8. punktu šādā redakcijā:

“8) pieprasīt un saņemt no šā likuma 3. pantā minētajiem subjektiem un 45. pantā minētajām institūcijām informāciju, kas nepieciešama noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas risku novērtēšanai.”

3. Papildināt 56. panta 1.¹ daļu ar 3. punktu šādā redakcijā:

“3) ir starptautiskos pasažieru, kravas vai pasta gaisa pārvadājumus nodrošinošas lidostas, starptautiskos pasažieru, kravas vai pasta gaisa pārvadājumus veicošo gaisa kuģu ekspluatanta un aeronavigācijas pakalpojumu sniedzēja īpašnieks (patiesā labuma guvējs) vai darbinieks, kas ieņem vadošu amatu vai ar saviem lēmumiem var būtiski ietekmēt uzņēmuma darbību, un pastāv pamatotas aizdomas, ka šī persona var radīt draudus valsts vai sabiedrības drošībai un ir iespējama tās saistība ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai terorisma finansēšanu, un ja valsts drošības iestāde ir saņēmusi informācijas pieprasījumu saskaņā ar likumu “Par aviāciju”.”

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 11. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 30. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.06.2015., Nr. 124.

184. 123L/12 Grozījumi Pirotehnisko izstrādājumu aprites likumā

Izdarīt Pirotehnisko izstrādājumu aprites likumā (Latvijas Vēstnesis, 2010, 162. nr.; 2011, 112. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā skaitli un vārdu “1. klase” (attiecīgā locījumā) ar tekstu “F1 kategorija” (attiecīgā locījumā).

2. Aizstāt visā likumā skaitli un vārdu “2. klase” (attiecīgā locījumā) ar tekstu “F2 kategorija” (attiecīgā locījumā).

3. Aizstāt visā likumā skaitli un vārdu “3. klase” (attiecīgā locījumā) ar tekstu “F3 kategorija” (attiecīgā locījumā).

4. Aizstāt visā likumā skaitli un vārdu “4. klase” (attiecīgā locījumā) ar tekstu “F4 kategorija” (attiecīgā locījumā).

5. Aizstāt visā likumā vārdu “klase” (attiecīgā locījumā) ar vārdu “kategorija” (attiecīgā locījumā).

6. 1. pantā:

izteikt 1. punktu šādā redakcijā:

“1) **importētājs** — Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī, kas piemēro šajā likumā paredzēto pirotehnisko izstrādājumu aprites un uzraudzības prasības (turpmāk — Eiropas Ekonomikas zonas valsts), reģistrēta fiziskā vai juridiskā persona, kura laiž Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts tirgū trešās valsts pirotehniskos izstrādājumus;”;

papildināt pantu ar 1.¹ punktu šādā redakcijā:

“1¹) **izņemšana** — pasākums, kas paredzēts, lai novērstu, ka tirgū tiek piedāvāts pirotehniskais izstrādājums;”;

izteikt 2. un 3. punktu šādā redakcijā:

“2) **izplatītājs** — piegādes ķēdē iesaistīta fiziskā vai juridiskā persona, kas nav ražotājs vai importētājs un kas piedāvā tirgū pirotehnisko izstrādājumu;

3) **laišana tirgū** — pirotehniskā izstrādājuma piedāvāšana Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts tirgū pirmo reizi;”;

papildināt pantu ar 5.¹ punktu šādā redakcijā:

“5¹) **piedāvāšana tirgū** — veicot komercdarbību, pirotehnisko izstrādājumu piegādāšana izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts tirgū par atlīdzību vai bez tās;”;

izteikt 6. punktu šādā redakcijā:

“6) **piemērojamais standarts** — Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra regulas Nr.1025/2012 par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK,

98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK un ar ko atceļ Padomes lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumu Nr. 1673/2006/EK 2. panta 1. punkta “c” apakšpunktā noteiktais saskaņotais standarts;”;

papildināt pantu ar 7.¹ punktu šādā redakcijā:

“7¹) **pirotehniskā izstrādājuma atsaukšana** — pasākums, kas paredzēts, lai saņemtu atpakaļ galalietotājam piedāvāto pirotehnisko izstrādājumu;”;

papildināt 8. punktu pēc vārda “uzskaite” ar vārdu “reģistrēšana”;

izteikt 10. punktu šādā redakcijā:

“10) **ražotājs** — fiziskā vai juridiskā persona, kas ražo pirotehnisko izstrādājumu vai kas ir izstrādājusi vai saražojusi pirotehnisko izstrādājumu un laiž to tirgū ar savu vārdu vai preču zīmi;”

7. 3. pantā:

papildināt pirmo daļu ar 6. punktu šādā redakcijā:

“6) pirotehniskos izstrādājumus, kurus savas darbības nodrošināšanai nekomerciālā nolūkā izmanto Nacionālie bruņotie spēki, Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes, kā arī citas valsts un pašvaldību iestādes saskaņā ar to darbību reglamentējošiem normatīvajiem aktiem.”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Uz signālierīcēm, uz kurām attiecas normatīvie akti, kas reglamentē prasības jūras kuģu aprīkojumam, šis likums attiecas tikai daļā par minēto signālierīču ražošanas licencēšanu un glabāšanas kārtību;”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “komerciālās aprītes noteikumiem un militārās pirotehnikas ražošanas un glabāšanas kārtību” ar vārdiem “aprītes noteikumiem”;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Uz ugunošanas ierīcēm, kuras ražotājs ir izgatavojis izmantošanai paša vajadzībām Latvijas Republikā un kuras nepiedāvā tirgū, neattiecas šajā likumā noteiktās prasības par atbilstības novērtēšanu un marķēšanu.”

8. 4. pantā:

izslēgt otrās daļas 4. punktu;

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ražotāja noteikto pirotehniskā izstrādājuma kategoriju apstiprina un pirotehnisko izstrādājumu atbilstības novērtēšanu veic paziņotā institūcija;”;

izslēgt ceturto daļu;

izteikt piekto un sesto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ekonomikas ministrija atbilstības novērtēšanu reglamentējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā paziņo Eiropas Komisijai, kā arī Eiropas Savienības dalībvalstīm un Eiropas Ekonomikas zonas valstīm (turpmāk — dalībvalstis) par pirotehnisko izstrādājumu atbilstības novērtēšanas institūcijām (turpmāk — paziņotā institūcija).

(6) Ja paziņotā institūcija vairs neatbilst tai noteiktajām prasībām vai nepilda savus pienākumus, Ekonomikas ministrija informē Eiropas Komisiju un dalībvalstis par sniegtā paziņojuma ierobežošanu, apturēšanu vai atsaukšanu.”

9. Izteikt 5. pantu šādā redakcijā:

“5. pants. Pirotehnisko izstrādājumu atbilstības novērtēšana, marķēšana un reģistrēšana, kā arī prasības paziņotajai institūcijai

(1) Pirotehnisko izstrādājumu atbilstības novērtēšanas principus un prasības institūcijām, kas veic atbilstības novērtēšanas procedūru, nosaka normatīvie akti par atbilstības novērtēšanu.

(2) Pirotehnisko izstrādājumu identifikāciju, atbilstības novērtēšanas procedūras, pirotehnisko izstrādājumu marķēšanas un reģistrēšanas prasības, kā arī prasības paziņotajai institūcijai nosaka Ministru kabinets.”

10. 6. pantā:

aizstāt pirmajā daļā skaitļus un vārdus “2., 3. vai 4. klases” ar tekstu “F2, F3 vai F4 kategorijas”; izslēgt septīto daļu.

11. Izteikt 7. panta otrās daļas 1. punkta “e” apakšpunktu šādā redakcijā:

“e) ir persona, kurai kriminālprocesā piemērots apsūdzētā statuss par šīs daļas 1. punkta “a” apakšpunktā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.”

12. Izteikt 10. un 11. pantu šādā redakcijā:

“10. pants. Pirotehnisko izstrādājumu piedāvāšana tirgū

(1) Pirotehniskos izstrādājumus laiž tirgū un piedāvā tirgū tikai tad, ja tie atbilst drošuma pamatprasībām, ir identificēti, pareizi glabāti un marķēti, ja tiem ir pievienotas lietošanas instrukcijas un drošuma informācija viegli saprotamā valsts valodā, ir pieejama atbilstoša tehniskā dokumentācija, ir veikta atbilstības novērtēšana un tā apliecināta ar Eiropas atbilstības marķējumu CE (turpmāk — CE atbilstības marķējums), kā arī ja pirotehniskie izstrādājumi, tos pareizi glabājot un izmantojot paredzētajam nolūkam, neapdraud cilvēku veselību un drošību.

(2) Gadatirgos, komercizstādēs un demonstrācijās, kuru mērķis ir pirotehnisko izstrādājumu tirdzniecība, ir atļauta arī tādu pirotehnisko izstrādājumu demonstrēšana un izmantošana, kuri neatbilst noteiktajām prasībām, ja uz izstrādājuma vai tā iepakojuma ir skaidra norāde uz šādu neatbilstību, minēts gadatirgus, komercizstādes un demonstrācijas nosaukums un datums, kā arī tas, ka šādi pirotehniskie izstrādājumi nav pieejami pārdošanā, kamēr nav nodrošināta to atbilstība.

(3) Latvijas Republikā ir atļauta tādu izpētei, attīstībai un pārbaudei paredzēto pirotehnisko izstrādājumu izmantošana un pieejamība tirgū, kuri neatbilst noteiktajām prasībām, ja uz izstrādājuma vai tā iepakojuma ir skaidra norāde uz šādu neatbilstību un izmantošanu izpētei, attīstībai un pārbaudei.

11. pants. Ražotāja, importētāja, izplatītāja un pirotehnisko pakalpojumu sniedzēja pienākumi

Ražotāja, importētāja, izplatītāja un pirotehnisko pakalpojumu sniedzēja pienākumus nosaka Ministru kabinets.”

13. 12. pantā:

aizstāt pirmajā daļā skaitļus un vārdus “2., 3. vai 4. klases” ar tekstu “F2, F3 vai F4 kategorijas”; aizstāt otrās daļas pirmajā teikumā vārdus “komersantiem, kuri izmanto pirotehniskos izstrādājumus transportlīdzekļu vai citu iekārtu vai ierīču ražošanā” ar vārdiem “komersantiem vai juridiskajām personām, kuri izmanto pirotehniskos izstrādājumus transportlīdzekļu, citu iekārtu vai ierīču ražošanā vai remontēšanā vai kuriem tie nepieciešami tehniskām vajadzībām”;

aizstāt trešajā daļā skaitļus un vārdus “1., 2. un 3. klases” ar tekstu “F1, F2 un F3 kategorijas”; izslēgt piektajā un sestajā daļā vārdu “mazumtirdzniecībā”;

izslēgt septīto un astoto daļu;

papildināt pantu ar devīto daļu šādā redakcijā:

“(9) Citus transportlīdzekļiem paredzētus P1 kategorijas pirotehniskos izstrādājumus, to skaitā drošības spilvenu un drošības jostu nospriegošanas sistēmas, atļauts darīt pieejamus tikai personām, kurām attiecīgie pirotehniskie izstrādājumi ir nepieciešami profesionālās nodarbošanās vajadzībām, ja vien minētie transportlīdzekļiem paredzētie pirotehniskie izstrādājumi nav iestrādāti transportlīdzeklī vai noņemamā transportlīdzekļa daļā.”

14. Aizstāt 15. un 16. pantā skaitļus un vārdus “2. un 3. klases” ar tekstu “F2 un F3 kategorijas”.

15. 17. pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “apdraud cilvēka dzīvību, veselību, mantu” ar vārdiem “rada risku cilvēka dzīvībai, veselībai, mantai”;

aizstāt trešās daļas 1. punktā vārdu “apdraudētajā” ar vārdu “bīstamajā”.

16. Aizstāt 19. panta trešajā daļā skaitli un vārdu “1. punktā” ar skaitļiem un vārdiem “1. un 2. punktā”.

17. Aizstāt 20. panta pirmās daļas 2. punktā skaitli un vārdu “1. punktā” ar skaitļiem un vārdiem “1. un 2. punktā”.

18. Izteikt 22. pantu šādā redakcijā:

“22. pants. Tirgus uzraudzība

(1) Šā likuma 21. pantā minētās institūcijas, īstenojot tirgus uzraudzību saskaņā ar šo likumu un normatīvajiem aktiem par akreditācijas un tirgus uzraudzības prasībām attiecībā uz produktu tirdzniecību, atbilstoši kompetencei ir tiesīgas:

- 1) kontrolēt un uzraudzīt pirotehniskā izstrādājuma atbilstību drošuma pamatprasībām;
- 2) pieprasīt un bez maksas saņemt informāciju, kas nepieciešama pirotehniskā izstrādājuma drošuma novērtēšanai vai attiecīgās iestādes funkciju izpildei;
- 3) pieprasīt un bez maksas saņemt pirotehniskā izstrādājuma paraugus, veikt kontrolpirkumus pirotehniskā izstrādājuma paraugu iegādei un organizēt pirotehniskā izstrādājuma laboratorisku vai cita veida ekspertīzi, lai noteiktu pirotehniskā izstrādājuma atbilstību drošuma pamatprasībām, ja to paredz attiecīgās iestādes apstiprinātā gada uzraudzības un kontroles programma, ja ir aizdomas par pirotehniskā izstrādājuma neatbilstību drošuma pamatprasībām vai ja ir saņemta sūdzība.

(2) Pēc tam, kad kontrolējošā institūcija pieņem galīgo lēmumu par pirotehniskā izstrādājuma atbilstību prasībām vai ekspertīzes laikā tiek konstatēts, ka pirotehniskais izstrādājums atbilst prasībām, paraugu atdod, ja tas ekspertīzes laikā nav iznīcināts vai izlietots.

(3) Veicot pirotehnisko izstrādājumu aprites uzraudzību, kontrolējošās institūcijas ievēro Eiropas Komisijas sniegto informāciju par pirotehniskajiem izstrādājumiem, kuri netiek laisti tirgū, ir aizliegti vai kuru laišana tirgū ir ierobežota.

(4) Ja kontrolējošajai institūcijai ir pamatots iemesls uzskatīt, ka pirotehniskais izstrādājums rada nopietnu risku cilvēku veselībai, drošībai vai citām ar likumu aizsargātām sabiedrības interesēm, tā novērtē attiecīgo pirotehnisko izstrādājumu atbilstoši visām normatīvajos aktos par pirotehnisko izstrādājumu drošumu paredzētajām prasībām. Attiecīgais ražotājs vai importētājs un izplatītājs, ja nepieciešams, sadarbojas ar kontrolējošo institūciju.

(5) Ja, veicot šā panta ceturtajā daļā minēto pirotehniskā izstrādājuma novērtējumu, kontrolējošā institūcija konstatē, ka pirotehniskais izstrādājums neatbilst noteiktajām prasībām, tā, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija regulas Nr. 765/2008, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ regulu (EEK) Nr. 339/93 (turpmāk — regula Nr. 765/2008) 21. pantā minētos nosacījumus, pieprasa, lai attiecīgais ražotājs, importētājs vai izplatītājs atkarībā no radītā riska veic nepieciešamās koriģējošās darbības, panākot pirotehniskā izstrādājuma atbilstību noteiktajām prasībām, vai to izņem no tirgus vai atsauc kontrolējošās institūcijas noteiktajā termiņā.

(6) Ja, veicot šā panta ceturtajā daļā minēto pirotehniskā izstrādājuma novērtējumu, kontrolējošā institūcija konstatē, ka pirotehniskais izstrādājums atbilst noteiktajām prasībām, tomēr rada risku cilvēku veselībai, drošībai vai citām ar likumu aizsargātām sabiedrības interesēm, tā pieprasa, lai attiecīgais ražotājs, importētājs vai izplatītājs atkarībā no radītā riska veic nepieciešamās koriģējošās darbības, panākot, ka pirotehniskais izstrādājums vairs nerada šādu risku, vai to izņem no tirgus vai atsauc kontrolējošās institūcijas noteiktajā termiņā.

(7) Ja kontrolējošā institūcija konstatē, ka pirotehniskais izstrādājums nav marķēts atbilstoši regulas Nr. 765/2008 30. pantā vai citos normatīvajos aktos par pirotehnisko izstrādājumu marķēšanu noteiktajām prasībām, pirotehniskajam izstrādājumam nav noformēta Eiropas Savienības atbilstības deklarācija vai arī tā noformēta nepareizi, nav pieejama vai ir nepilnīga pirotehniskā izstrādājuma tehniskā dokumentācija vai komersants nav izpildījis prasības attiecībā uz sniedzamo informāciju vai citas administratīvās prasības, kas skar ražotāja un importētāja pienākumus, tā pieprasa, lai komersants novērs konstatēto neatbilstību.

(8) Ja komersants noteiktajā termiņā neveic šā panta piektajā, sestajā un septītajā daļā norādītās darbības vai tās nav pietiekamas, kontrolējošā institūcija, kas konstatējusi attiecīgo risku vai neatbilstību, veic visus nepieciešamos pasākumus, lai attiecīgo pirotehnisko izstrādājumu piedāvāšana tirgū tiktu aizliegta vai ierobežota, lai tie tiktu izņemti no tirgus vai atsaukti vai, ja tas ir nepieciešams, iznīcināti piemērotos apstākļos.

(9) Šā panta piektajā, sestajā un astotajā daļā minēto kontrolējošās institūcijas rīcību un lēmumu var apstrīdēt un pārsūdzēt Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Lēmuma apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību un izpildi.”

19. Papildināt likumu ar 22.¹ pantu šādā redakcijā:

“22.¹ pants. Tirgus uzraudzības izdevumu atlīdzināšana

(1) Izdevumus, kas saistīti ar pirotehniskā izstrādājuma parauga pārvietošanu no parauga ņemšanas vietas līdz ekspertīzes veicējam un atpakaļ vai līdz parauga iznīcināšanas vietai, kā arī ar parauga iznīcināšanu saistītos izdevumus sedz kontrolējošā institūcija.

(2) Izdevumus par pirotehniskā izstrādājuma parauga laboratorisku vai cita veida ekspertīzi sedz kontrolējošā institūcija.

(3) Ja konstatēts, ka pirotehniskā izstrādājuma paraugs neatbilst drošuma pamatprasībām, piecu dienu laikā pēc izdevumus apliecinoša dokumenta saņemšanas pirotehniskā izstrādājuma ražotājs, importētājs vai izplatītājs, no kura paraugi izņemti, atlīdzina šā panta pirmajā daļā minētos izdevumus. Šā panta otrajā daļā minētos izdevumus atlīdzina:

- 1) pirotehniskā izstrādājuma ražotājs;
- 2) ja pirotehniskā izstrādājuma ražotājs nav reģistrēts Latvijā, — importētājs vai izplatītājs, kurš pirmais piedāvājis Latvijā drošuma pamatprasībām neatbilstošus pirotehniskos izstrādājumus.”

20. Papildināt likumu ar VIII nodaļu šādā redakcijā:

“VIII nodaļa

Sadarbība ar Eiropas Komisiju un dalībvalstīm

24. pants. Eiropas Komisijas un dalībvalstu informēšana par Latvijas Republikā veiktā novērtējuma rezultātiem un pasākumiem, ja pirotehniskais izstrādājums rada nopietnu risku sabiedrības interesēm

(1) Ja kontrolējošajai institūcijai ir pamats uzskatīt, ka pirotehniskais izstrādājums, kuram veikts šā likuma 22. panta ceturtajā daļā minētais novērtējums un par kuru konstatēts, ka šis pirotehniskais izstrādājums rada nopietnu risku cilvēku veselībai, drošībai vai citām ar likumu aizsargātām sabiedrības interesēm, tiek piedāvāts tirgū arī citā dalībvalstī, tā informē Eiropas Komisiju un dalībvalstis par Latvijas Republikā veiktā novērtējuma rezultātiem un pasākumiem, kuru veikšana pieprasīta attiecīgajam komersantam.

(2) Ja komersants pieprasītos pasākumus nav veicis vai tie nav bijuši pietiekami un kontrolējošā institūcija rīkojusies atbilstoši šā likuma 22. panta astotajā daļā noteiktajam, tā nekavējoties informē Eiropas Komisiju un dalībvalstis par tās īstenotajiem pasākumiem attiecībā uz risku radošo pirotehnisko izstrādājumu, norādot visas šai institūcijai pieejamās ziņas, to skaitā:

- 1) neatbilstošā pirotehniskā izstrādājuma identificēšanai nepieciešamos datus;
- 2) ziņas par pirotehniskā izstrādājuma izcelsmi;
- 3) neatbilstības būtību un tās radīto risku;
- 4) informāciju par Latvijas Republikā veiktajiem pasākumiem, kā arī attiecīgā ražotāja, importētāja vai izplatītāja sniegtos paskaidrojumus un argumentus;
- 5) norādi par pirotehniskā izstrādājuma neatbilstību cilvēku veselības, drošības vai citu sabiedrības interešu aizsardzības prasībām vai par konstatētajām neatbilstībām piemērojamos standartos, uz kuriem atsaucas ir publicētas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

(3) Ja triju mēnešu laikā pēc šā panta otrajā daļā minētās informācijas saņemšanas neviena dalībvalsts vai Eiropas Komisija nav izteikusi iebildumus pret kontrolējošās institūcijas veikto pasākumu, to uzskata par pamatotu.

25. pants. Kontrolējošās institūcijas rīcība, saņemot paziņojumu par citas dalībvalsts konstatētiem prasībām neatbilstošiem pirotehniskajiem izstrādājumiem, kuri rada nopietnu risku sabiedrības interesēm

(1) Ja kontrolējošā institūcija, saņemot paziņojumu no citas dalībvalsts, konstatē, ka šā likuma prasībām neatbilstošs pirotehniskais izstrādājums, kas rada nopietnu risku cilvēku veselībai, drošībai vai citām ar likumu aizsargātām sabiedrības interesēm, ir pieejams arī Latvijas Republikas tirgū, tā nekavējoties informē Eiropas Komisiju un pārējās dalībvalstis par veiktajiem pasākumiem un sniedz savā rīcībā esošo papildu informāciju saistībā ar attiecīgā pirotehniskā izstrādājuma neatbilstību. Ja kontrolējošajai iestādei ir iebildumi pret citas dalībvalsts veiktajiem pasākumiem, tā par šiem iebildumiem informē Eiropas Komisiju un pārējās dalībvalstis.

(2) Kontrolējošā institūcija informē Eiropas Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai nodrošinātu neatbilstošā pirotehniskā izstrādājuma izņemšanu no Latvijas Republikas tirgus, pamatojoties uz šā likuma 22. panta trešajā daļā minēto informāciju.

26. pants. Eiropas Komisijas un dalībvalstu informēšana par prasībām atbilstošiem pirotehniskajiem izstrādājumiem, kuri rada risku sabiedrības interesēm

(1) Ja kontrolējošajai institūcijai ir pamats uzskatīt, ka pirotehniskais izstrādājums, kuram veikts šā likuma 22. panta ceturtajā daļā minētais novērtējums un par kuru konstatēts, ka tas atbilst normatīvajiem aktiem par pirotehnisko izstrādājumu drošumu, tomēr rada risku cilvēku veselībai, drošībai vai citām ar likumu aizsargātām sabiedrības interesēm, tā nekavējoties informē Eiropas Komisiju un dalībvalstis, sniedzot visu sev pieejamo informāciju, tai skaitā:

- 1) attiecīgā pirotehniskā izstrādājuma identificēšanai nepieciešamos datus;

- 2) ziņas par pirotehniskā izstrādājuma izcelsmi un piegādes ķēdi;
- 3) radītā riska būtību;
- 4) informāciju par Latvijas Republikā veiktajiem pasākumiem un to ilgumu.

(2) Kontrolējošā institūcija informē Eiropas Komisiju un dalībvalstis par šā panta pirmajā daļā minētajiem pirotehniskajiem izstrādājumiem tādā kārtībā, kāda noteikta preču un pakalpojumu drošumu reglamentējošos normatīvajos aktos.”

21. Pārejas noteikumos:

papildināt 3. punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Pirotehniskos izstrādājumus, kas ievēšanas brīdī klasificēti kā 1., 2. un 3. klases ugunšādas ierīces, atļauts piedāvāt tirgū līdz 2017. gada 4. jūlijam.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 3.¹ un 3.² punktu šādā redakcijā:

“3.¹ Skatuves pirotehniskos izstrādājumus, kas ievesti Latvijas Republikā pirms 2013. gada 4. jūlija, un ugunšādas ierīces, kas ievestas Latvijas Republikā pirms 2013. gada 4. jūlija un ievēšanas brīdī klasificētas kā 4. klases ugunšādas ierīces, atļauts piedāvāt tirgū līdz 2017. gada 4. jūlijam.

3.² Citus pirotehniskos izstrādājumus, kas ievesti Latvijas Republikā pirms 2013. gada 4. jūlija un ievēšanas brīdī klasificēti kā P1 un P2 klases pirotehniskie izstrādājumi, atļauts piedāvāt tirgū līdz 2017. gada 4. jūlijam vai līdz to aprīti izsniegto atļauju termiņa beigām atkarībā no tā, kurš laikposms ir īsāks, bet šādas klases transportlīdzekļiem paredzēto pirotehnisko izstrādājumu un to rezerves daļu aprīti atļauts līdz to aprīti izsniegto atļauju termiņa beigām.”;

izslēgt 5. punktu;

papildināt pārejas noteikumus ar 6. un 7. punktu šādā redakcijā:

“6. Pirotehniskos izstrādājumus, kuri laisti tirgū līdz 2015. gada 1. jūlijam, drīkst piedāvāt tirgū arī tad, ja atbilstības novērtēšana un marķēšana tiem veikta saskaņā ar tirgū laišanas brīdī spēkā esošajām atbilstības novērtēšanas un marķēšanas prasībām.

7. Šā likuma 12. panta septītās un astotās daļas izslēgšana stājas spēkā 2016. gada 1. janvārī.”

22. Izteikt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvu šādā redakcijā:

“Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 12. jūnija direktīvas 2013/29/ES par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz pirotehnisko izstrādājumu pieejamību tirgū;
- 2) Eiropas Komisijas 2014. gada 16. aprīļa direktīvas 2014/58/ES, ar kuru saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2007/23/EK izveido pirotehnisko izstrādājumu izsekojamības sistēmu.”

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 11. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 30. jūnijā

185. 124L/12 Grozījumi Apcietinājumā turēšanas kārtības likumā

Izdarīt Apcietinājumā turēšanas kārtības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 15. nr.; 2009, 2., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 117., 204. nr.; 2013, 188. nr.; 2014, 257. nr.) šādus grozījumus:

1. 11. pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdu “ievieto” ar vārdu “izvieto”;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Ja apcietinātais ir tiesnesis, tiesu sistēmai piederīga persona, izmeklēšanas iestādes, kriminālsodu izpildes iestādes, operatīvo darbību veicošas valsts institūcijas, pašvaldības policijas vai citas ar valsts un sabiedrības drošības nodrošināšanu saistītas valsts institūcijas nodarbinātais, bijušais nodarbinātais, viņa laulātais vai pirmās pakāpes radnieks, viņu izvieto atsevišķi no pārējiem apcietinātajiem. Apcietināto, kurš ir palīdzējis atklāt citas personas izdarītu noziegumu un kuram tiesa Krimināllikumā noteiktajā kārtībā ir samazinājusi spriedumā noteikto sodu, izvieto atsevišķi no pārējiem apcietinātajiem, ja viņš to ir lūdzis.”;

papildināt pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Izmeklēšanas cietuma priekšnieka lēmums par apcietinātā izvietošanu izmeklēšanas cietumā nav apstrīdams un pārsūdzams.”

2. Papildināt 13. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Latvijas Cietumu slimnīcā ievietotajam apcietinātajam atbilstoši ārsta norādījumiem tikšanās vietā nodrošina iespēju sazināties ar radniekiem vai citām personām ar videozvanu. Šādu videozvanu skaitu un ilgumu nosaka atbilstoši šajā likumā noteiktajam tikšanos skaitam un ilgumam.”

3. Papildināt 14. pantu ar 10. punktu šādā redakcijā:

“(10) samaksāt par Ieslodzījuma vietu pārvaldes sniegtajiem maksas pakalpojumiem.”

4. 19. pantā:

izslēgt ceturto daļu;

papildināt piekto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Dzīvojamās platības norma vienam apcietinātajam nevar būt mazāka par četriem kvadrātmetriem.”

5. Papildināt 21. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Izmeklēšanas cietuma priekšnieka lēmums par atteikšanos pieņemt priekšmetus, kurus izmeklēšanas cietumā nav atļauts saņemt ar sūtījumiem un pienesumiem, nav apstrīdams un pārsūdzams.”

6. Papildināt 22.¹ pantu ar piekto un sesto daļu šādā redakcijā:

“(5) Apcietinātajam, kas atrodas ārstniecības iestādē ārpus ieslodzījuma vietas, ir pienākums uzturēties tikai ārstniecības personas vai ieslodzījuma vietas amatpersonas norādītajās telpās.

(6) Apcietinātajam, atrodoties ārstniecības iestādē ārpus ieslodzījuma vietas, ir atļauts pie sevis glabāt tikai personiskās higiēnas priekšmetus. Uz apcietināto, kas atrodas ārstniecības iestādē ārpus ieslodzījuma vietas, neattiecas šajā likumā noteiktās tiesības uz ikdienas pastaigu, tiesības saņemt sūtījumus un pienesumus, tiesības saņemt, sūtīt un izmantot naudas pārvedumus, tikties ar radniekiem vai citām personām, iegādāties literatūru un rakstāmpiederumus, nosūtīt un saņemt vēstules un telegrammas, lietot personisko sadzīves tehniku, veikt telefonsarunas, iepirkties izmeklēšanas cietuma veikalā, glabāt pārtikas produktus, izņemot tos, kurus izsniegusi ārstniecības iestāde.”

7. Papildināt 26. pantu ar 5.¹ daļu šādā redakcijā:

“(5¹) Par izmeklēšanas cietuma priekšnieka lēmumu neatļaut apcietinātajam noslēgt uzņēmuma līgumu var iesniegt sūdzību Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšniekam. Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieka lēmums nav pārsūdzams. Par procesa virzītāja lēmumu neatļaut apcietinātajam noslēgt uzņēmuma līgumu var iesniegt sūdzību Kriminālprocesa likuma 24. nodaļā noteiktajā kārtībā.”

8. Papildināt VI nodaļu ar 27.¹ pantu šādā redakcijā:

“27.¹ pants. Izglītojošo un reliģisko pasākumu apmeklēšana

Apcietinātajam ir tiesības apmeklēt izglītojošos un reliģiskos pasākumus vai individuāli tikties ar garīdznieku. Izmeklēšanas cietuma priekšnieks vai viņa pilnvarota amatpersona var pieņemt lēmumu neatļaut apcietinātajam apmeklēt izglītojošos un reliģiskos pasākumus vai individuāli tikties ar garīdznieku, ja šādus ierobežojumus apcietinātajam ir noteicis procesa virzītājs vai tie ir nepieciešami, lai izpildītu izolācijas prasības, ārstniecības personas norādījumus un citus ar iestādes drošību saistītus apsvērumus. Par šo izmeklēšanas cietuma priekšnieka vai viņa pilnvarotas amatpersonas lēmumu var iesniegt sūdzību Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšniekam. Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieka lēmums nav pārsūdzams.”

9. 37. pantā:

izteikt pirmās daļas trešo teikumu šādā redakcijā:

“Administratīvās rajona tiesas spriedums, kas pieņemts par šā likuma 30. panta pirmās daļas 1., 1.¹, 2., 3., 4. un 5. punktā minēto sodu uzlikšanu apcietinātajam, nav pārsūdzams.”;

izslēgt pirmās daļas ceturtajā teikumā vārdu “Senāta”.

10. Aizstāt 39. panta 7. punktā skaitļus un vārdus “772. panta ceturtais daļas 1. punktu” ar skaitļiem un vārdiem “771. panta ceturtais daļas 1. punktu”.

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 18. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 30. jūnijā

186. 126L/12 Grozījumi Latvijas Soduzpildes kodeksā

Izdarīt Latvijas Soduzpildes kodeksā šādus grozījumus:

1. Izteikt 13.¹ pantu šādā redakcijā:

“13.¹ pants. Notiesāto ievietošana brīvības atņemšanas iestādē

Notiesāto ievietošanu konkrētajā brīvības atņemšanas iestādē nosaka Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieks, ievērojot medicīnas, drošības un noziedzības novēršanas kritērijus. Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieka lēmums par notiesāto ievietošanu brīvības atņemšanas iestādē nav apstrīdams un pārsūdzams.”

2. Papildināt kodeksu ar 13.² pantu šādā redakcijā:

“13.² pants. Notiesāto izvietošana brīvības atņemšanas iestādē

Ar brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka rīkojumu izveidotā notiesāto izvietošanas komisija nosaka, kurā brīvības atņemšanas iestādes nodaļā, vienībā un kamerā notiesātais izvietojams, ņemot vērā brīvās vietas kamerās, notiesāto psiholoģisko saderību, veselības stāvokli, attieksmi pret smēķēšanu, iepriekšējo kriminālo pieredzi.

Notiesāto, kurš ir palīdzējis atklāt citas personas izdarītu noziegumu un kuram tiesa Krimināllikumā noteiktajā kārtībā ir samazinājusi spriedumā noteikto sodu, izvieto atsevišķi no pārējiem notiesātajiem, ja viņš to ir lūdzis.

Ja notiesātais ir tiesnesis, tiesu sistēmai piederīga persona, izmeklēšanas iestādes, kriminālsodu izpildes iestādes, operatīvo darbību veicošas valsts institūcijas, pašvaldības policijas vai citas ar valsts un sabiedrības drošības nodrošināšanu saistītas valsts institūcijas nodarbinātais, bijušais nodarbinātais, viņa laulātais vai pirmās pakāpes radnieks, viņu izvieto atsevišķi no pārējiem notiesātajiem.

Notiesāto izvietošanas komisijas lēmums par notiesāto izvietošānu nav apstrīdams un pārsūdzams.”

3. Papildināt 41. pantu ar devīto daļu šādā redakcijā:

“Notiesātajiem ir pienākums samaksāt par Ieslodzījuma vietu pārvaldes sniegtajiem maksas pakalpojumiem.”

4. Aizstāt 44. pantā, 48. panta pirmajā daļā, 70. panta pirmās daļas 1.¹ punktā un septītajā daļā vārdu “personīgais” (attiecīgā locījumā) ar vārdu “personiskais” (attiecīgā locījumā).

5. 45. pantā:

aizstāt trešajā un ceturtajā daļā vārdu “administrācijas” ar vārdu “priekšnieka”;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“Notiesātajiem nav atļautas satikšanās ar apcietinātām personām un personām, kuras izcieš sodu citās brīvības atņemšanas iestādēs. Brīvības atņemšanas iestādes priekšnieks ar lēmumu var aizliegt notiesātajam tikt ar konkrētu personu drošības apsvērumu dēļ.”;

papildināt sesto daļu pēc vārdiem “Pēc notiesātā” ar vārdiem “kas sodu izcieš slēgtajā cietumā”;
izslēgt astotās daļas otro, trešo un ceturto teikumu;

papildināt pantu ar devīto, desmito un vienpadsmito daļu šādā redakcijā:

“Lemjot par piešķiramās satikšanās ilgumu, brīvības atņemšanas iestādes priekšnieks ņem vērā notiesātā uzvedību brīvības atņemšanas iestādē un nepieciešamību nodrošināt satikšanās iespēju pārējiem notiesātajiem.

Šajā pantā minētos brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka lēmumus var apstrīdēt Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšniekam Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieka lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Administratīvās rajona tiesas spriedums nav pārsūdzams.

Latvijas Cietumu slimnīcā ievietotajam notiesātajam atbilstoši ārsta norādījumiem īslaicīgās satikšanās vietā nodrošina iespēju sazināties ar radniekiem vai citām personām ar videozvanu. Šādu videozvanu skaitu un ilgumu nosaka atbilstoši šajā kodeksā noteiktajam īslaicīgo satikšanos skaitam un ilgumam attiecīgajā soda izciešanas režīma pakāpē, kurā notiesātais izcieš sodu.”

6. Papildināt 47. pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“Brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka lēmums par atteikšanos pieņemt priekšmetus, kurus brīvības atņemšanas iestādē nav atļauts saņemt ar sūtījumiem un pienesumiem, nav apstrīdams un pārsūdzams.”

7. Izteikt 47.¹ pantu šādā redakcijā:

“47.¹ pants. Notiesāto tiesības izmantot sadzīves tehniku

Notiesātajiem atļauts izmantot brīvības atņemšanas iestādes un personiskos televizorus un radiouztvērējus (bez balss ieraksta iespējām), kā arī citu personisko sadzīves tehniku brīvības atņemšanas iestādes iekšējās kārtības noteikumos noteiktajā apjomā, laikā un kārtībā.

Par brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka lēmumu notiesātajam neatļaut lietot personisko televizoru un radiouztvērēju (bez balss ieraksta iespējām), kā arī citu personisko sadzīves tehniku var iesniegt sūdzību Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšniekam. Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieka lēmums nav pārsūdzams.”

8. 49.² pantā:

izslēgt otro un piekto daļu;

aizstāt sestās daļas 3. punktā skaitli un vārdu “49.³ pantā” ar skaitļiem un vārdiem “49.³ un 78.⁴ pantā”;

izslēgt septītajā daļā vārdus “un piektajā”;

aizstāt astotajā daļā vārdu “lēmums” ar vārdu “nolēmums”.

9. Papildināt 50.³ pantu ar septīto un astoto daļu šādā redakcijā:

“Ja notiesāto soda izciešanas laikā notiesā ar brīvības atņemšanas sodu par cita noziedzīga nodarījuma izdarīšanu vai tiesa nosaka galīgo sodu, brīvības atņemšanas iestādes veids un soda izciešanas režīms par jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanu nosakāms no jauna atbilstoši šajā kodeksā paredzētajai kārtībai.

Šā panta septītajā daļā minētajos gadījumos brīvības atņemšanas iestādes veids un soda izciešanas režīms tiek noteikts atbilstoši smagākajam izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam, ņemot vērā visus tiesas nolēmumus, saskaņā ar kuriem notiesātais sodu vēl nav izcietis vai saskaņā ar kuriem notiesātajam ir noteikts galīgais sods.”

10. 50.⁴ pantā:

izslēgt sesto daļu;

papildināt desmito daļu ar vārdiem “kuri sodu izcieš atsevišķā slēgtā cietuma blokā ar pastiprinātu uzraudzību”;

papildināt pantu ar vienpadsmito daļu šādā redakcijā:

“Papildus šajā pantā minētajām tiesībām notiesātajiem ar brīvības atņemšanu uz visu mūžu (mūža ieslodzījums), kuri sodu izcieš atsevišķā slēgtā cietuma blokā ar pastiprinātu uzraudzību, ir tiesības sazināties ar radniekiem un citām personām ar videozvanu bez brīvības atņemšanas iestādes pārstāvja klātbūtnes:

- 1) izciešot sodu soda izciešanas režīma augstākajā pakāpē, — tiesības uz stundu ilgu videozvanu trīs reizes mēnesī;
- 2) izciešot sodu soda izciešanas režīma vidējā pakāpē, — tiesības uz stundu ilgu videozvanu divas reizes mēnesī;
- 3) izciešot sodu soda izciešanas režīma zemākajā pakāpē, — tiesības uz stundu ilgu videozvanu vienu reizi mēnesī.”

11. 50.⁵ pantā:

izteikt septītās daļas 3. punktu šādā redakcijā:

“3) izmantot telefonsarunas bez skaita ierobežojuma;”;

izteikt astotās daļas 3. punktu šādā redakcijā:

“3) izmantot telefonsarunas bez skaita ierobežojuma;”;

aiztāt astotās daļas 4. punktā skaitļus un vārdus “8., 9. un 10. punktā” ar skaitļiem un vārdiem “8. un 9. punktā”;

izteikt desmitās daļas 3. punktu šādā redakcijā:

“3) izmantot telefonsarunas bez skaita ierobežojuma;”.

12. 50.⁶ pantā:

izslēgt trešās daļas trešo teikumu;

izslēgt ceturto daļu;

izteikt septīto daļu šādā redakcijā:

“Ar brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka atļauju notiesātais var iegūt izglītību izglītības iestādēs, kas atrodas ārpus tās pašvaldības administratīvās teritorijas, kurā atrodas brīvības atņemšanas iestāde. Brīvības atņemšanas iestādes priekšnieks nodrošina iespēju notiesātajam atstāt brīvības atņemšanas iestādes teritoriju uz laiku, kas nepieciešams eksāmenu kārtošanai vispārējās vai profesionālās izglītības iestādē.”;

papildināt pantu ar astoto daļu šādā redakcijā:

“Par brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka lēmumu neatļaut notiesātajam iegūt izglītību izglītības iestādēs, kas atrodas ārpus tās pašvaldības administratīvās teritorijas, kurā atrodas brīvības atņemšanas iestāde, var iesniegt sūdzību Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšniekam. Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieka lēmums nav pārsūdzams.”

13. Izteikt 50.⁷ panta astotās daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Audzināšanas iestādes nepilngadīgajiem priekšnieks nodrošina nepilngadīgam notiesātajam iespēju atstāt iestādes teritoriju uz laiku, kas nepieciešams eksāmenu kārtošanai vispārējās vai profesionālās izglītības iestādē.”

14. Izteikt 50.⁸ pantu šādā redakcijā:

“50.⁸ pants. Notiesāto ar brīvības atņemšanu uz visu mūžu (mūža ieslodzījums) soda izciešanas režīma īpatnības un speciālo līdzekļu piemērošanas izvērtēšanas kārtība

Notiesātie ar brīvības atņemšanu uz visu mūžu (mūža ieslodzījums), izņemot sievietes, izvietojami atsevišķā slēgtā cietuma blokā ar pastiprinātu uzraudzību, nepieļaujot kontaktus ar ieslodzītajiem, kuri nav notiesāti uz visu mūžu.

Uz visu mūžu notiesāto, kas sodu izcieš soda izciešanas režīma vidējā pakāpē blokā ar pastiprinātu uzraudzību, var pārcelt soda izciešanai uz telpām, kurās slēgtā cietuma soda izciešanas režīma vidējā pakāpē sodu izcieš notiesātie, kuri nav notiesāti uz visu mūžu, ja tas veicinās notiesātā resocializāciju. Uz visu mūžu notiesāto, kas sodu izcieš soda izciešanas režīma augstākajā pakāpē blokā ar pastiprinātu uzraudzību, var pārcelt soda izciešanai uz telpām, kurās slēgtā cietuma soda izciešanas režīma augstākajā pakāpē sodu izcieš notiesātie, kuri nav notiesāti uz visu mūžu, ja tas veicinās notiesātā resocializāciju. Pēc šajā daļā minētās pārcelšanas uz visu mūžu notiesātajam ir visas tiesības, kas paredzētas šā kodeksa 50.⁴ pantā minētajiem notiesātajiem, kuri nav notiesāti uz visu mūžu, atbilstoši soda izciešanas režīma pakāpei.

Notiesātajiem ar brīvības atņemšanu uz visu mūžu (mūža ieslodzījums) pārvietošanas laikā brīvības atņemšanas iestādes teritorijā var piemērot speciālo līdzekli — roku dzelžus —, ja persona šajā laikā var apdraudēt to pavadošos darbiniekus vai pastāv pamatotas aizdomas par iespējamu notiesātā bēgšanu.

Brīvības atņemšanas iestādes iekšējās kārtības noteikumi nosaka notiesāto ar brīvības atņemšanu uz visu mūžu (mūža ieslodzījums) turēšanas un uzraudzības kārtību.

Brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka izveidota komisija izvērtē:

- 1) notiesātā ar brīvības atņemšanu uz visu mūžu (mūža ieslodzījums) bīstamību un viņam pārvietošanas laikā brīvības atņemšanas iestādes teritorijā piemērojamā speciālā līdzekļa — roku dzelžu — nepieciešamību;
- 2) notiesātā ar brīvības atņemšanu uz visu mūžu (mūža ieslodzījums) pārcelšanu uz telpām, kurās slēgtajā cietumā sodu izcieš notiesātie, kuri nav notiesāti uz visu mūžu.

Šā panta piektajā daļā minētās komisijas sastāvā iekļauj par notiesāto sociālo rehabilitāciju, uzraudzību, drošību un medicīnisko aprūpi atbildīgo daļu priekšniekus un cietuma psihologu, kas strādā ar notiesātajiem ar brīvības atņemšanu uz visu mūžu (mūža ieslodzījums).

Komisija ne retāk kā vienu reizi sešos mēnešos izvērtē katra ar brīvības atņemšanu uz visu mūžu (mūža ieslodzījums) notiesātā bīstamību un viņam pārvietošanas laikā brīvības atņemšanas iestādes teritorijā piemērojamā speciālā līdzekļa — roku dzelžu — nepieciešamību.

Ja uz visu mūžu notiesātais vēlas, lai komisijā tiktu izvērtēts jautājums par viņa pārcelšanu uz telpām, kurās slēgtajā cietumā sodu izcieš notiesātie, kuri nav notiesāti uz visu mūžu, tad uz visu mūžu notiesātais iesniedz iesniegumu brīvības atņemšanas iestādes priekšniekam. Ja komisija nolemj nepārcelt uz visu mūžu notiesāto, tad atkārtotu iesniegumu viņš var iesniegt ne agrāk kā pēc sešiem mēnešiem.

Komisija, vērtējot uz visu mūžu notiesāto atbilstoši šā panta piektās daļas 2. punktā minētajam, izvērtē viņa resocializācijas vajadzības un uzvedību no iepriekšējās komisijas sēdes līdz kārtējai sēdei.

Komisijas sēdes laikā klātienē tiek uzklauts uz visu mūžu notiesātā viedoklis.

Ja uz visu mūžu notiesātais pēc pārcelšanas uz telpām, kurās slēgtajā cietumā sodu izcieš notiesātie, kuri nav notiesāti uz visu mūžu, izdara atsevišķu rupju soda izciešanas režīma pārkāpumu vai sistemātiskus pārkāpumus, ar šā panta piektajā daļā minētās komisijas lēmumu viņu var pārvietot atpakaļ uz bloku ar pastiprinātu uzraudzību (attiecīgajā soda izciešanas režīma pakāpē).

Komisijas lēmumu uz visu mūžu notiesātais var apstrīdēt Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšniekam. Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieka lēmums nav pārsūdzams.”

15. Aizstāt 50.¹⁶ panta trešajā daļā skaitli un vārdu “40 dienas” ar skaitli un vārdiem “20 darba dienas”.

16. Izteikt 50.¹⁹ panta tekstu šādā redakcijā:

“Ja brīvības atņemšanas iestādes priekšnieks konstatē, ka notiesātais neatbilst vismaz vienam no šā kodeksa 50.³ panta ceturtajā daļā minētajiem nosacījumiem, nav izcietis šajā kodeksā noteikto piespriedē soda daļu vai no dienas, kad lietu par soda izciešanas režīma mīkstināšanu izskatīja izvērtēšanas komisija, nav pagājuši trīs mēneši, notiesātā iesniegumu izskatīšanai izvērtēšanas komisijas sēdē nevirza, bet nodod atpakaļ notiesātajam, norādot iesnieguma nevirzīšanas iemeslus un laiku, kad notiesātajam radīsies tiesības uz soda izciešanas režīma mīkstināšanu.”

17. Izteikt 50.²⁰ panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“Ja, izskatot jautājumu par noteiktā soda izciešanas režīma mīkstināšanu, notiesātais traucē izvērtēšanas komisijas sēdes gaitu un nepilda izvērtēšanas komisijas priekšsēdētāja norādījumus, notiesāto izraida no sēdes telpas. Šādā gadījumā izvērtēšanas komisija notiesātā iesniegumu par šā kodeksa 50.¹⁸ panta pirmās daļas 1.—4. punktā minētā lēmuma pieņemšanu neizskata un par to izdara atzīmi izvērtēšanas komisijas sēdes protokolā. Ja izvērtēšanas komisija izskata jautājumu par šā kodeksa 50.¹⁸ panta pirmās daļas 5.—7. punktā minētā lēmuma pieņemšanu, jautājumu izskata bez notiesātā klātbūtnes un par to izdara atzīmi izvērtēšanas komisijas sēdes protokolā.”

18. 56.⁵ pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“Notiesātie strādā brīvības atņemšanas iestādes teritorijā. Notiesāto darbu organizē, ievērojot viņiem noteiktā soda izciešanas režīma noteikumus un nodrošinot viņu savstarpēju izolāciju.”;

izslēgt otro daļu;

papildināt trešo daļu ar tekstu šādā redakcijā:

“Par brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka lēmumu neatļaut nodarbināt notiesāto, kas izcieš sodu atklātajā cietumā ārpus tās pašvaldības teritorijas, kurā atrodas brīvības atņemšanas iestāde, var iesniegt sūdzību Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšniekam. Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieka lēmums nav pārsūdzams.”

19. Papildināt 56.¹⁰ pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“Notiesātos, kuri sodu izcieš slēgtā un daļēji slēgtā cietuma soda izciešanas režīma augstākajā pakāpē, ar brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka rakstveida atļauju, kas saskaņota ar Ieslodzījuma vietu pārvaldi, var nodarbināt ārpus cietuma teritorijas brīvības atņemšanas iestādes apkārtējās teritorijas uzturēšanas, uzkopšanas un labiekārtošanas darbos bez apsardzes, nodrošinot viņu uzraudzību. Notiesāto uzraudzību nodrošina brīvības atņemšanas iestāde.”

20. 56.¹⁴ panta ceturtajā daļā:

aizstāt vārdu “pārvaldē” ar vārdiem “pārvaldes priekšniekam”;

papildināt daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieka lēmums nav pārsūdzams.”

21. Papildināt 56.¹⁷ panta otro daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Civilprocesa likumā noteiktais ieturējumu apmērs no darba samaksas un tai pielīdzinātajiem maksājumiem nav attiecināms uz šajā pantā noteiktajiem ieturējumiem no notiesātajam aprēķinātās darba samaksas.”

22. Izteikt 68. panta pirmās daļas 6. punktu šādā redakcijā:

“6) atklātajos cietumos — ar brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka atļauju vienu reizi mēnesī izbraukt ārpus cietuma teritorijas uz laiku līdz divām diennaktīm, bet svētku dienās — līdz piecām diennaktīm;”

23. 70. panta pirmajā daļā:

izteikt 4. punktu šādā redakcijā:

“4) notiesātajiem, kas izcieš sodu slēgtajā cietumā, aizliegt kārtējo telefonsarunu;”;

papildināt daļu ar 4.¹ un 4.² punktu šādā redakcijā:

“4¹) notiesātajiem, kas izcieš sodu daļēji slēgtajā cietumā, aizliegt telefonsarunas uz laiku līdz 10 dienām;

4²) notiesātajiem ar brīvības atņemšanu uz visu mūžu (mūža ieslodzījums), kuri sodu izcieš atsevišķā slēgtā cietuma blokā ar pastiprinātu uzraudzību, aizliegt kārtējo videozvanu.”

24. 71. panta piektajā daļā:

papildināt daļu pēc skaitļa “4.” ar skaitļiem “4.¹, 4.²”;

izslēgt vārdu “Senāta”.

25. Izteikt 77. panta pirmās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Dzīvojamās platības norma vienam notiesātajam nevar būt mazāka par 4 kvadrātmetriem, bet vienieslodzījuma kamerās — par 9 kvadrātmetriem.”

26. 77.¹ pantā:

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“Ja beidzas šā likuma 77. panta piektajā daļā noteiktais laiks, kuru bērns var pavadīt kopā ar māti brīvības atņemšanas iestādē pilnā valsts apgādībā, un bērns tiek nodots aizbildnībā, audžuģimenē vai bērnu aprūpes iestādē, pabalsts vai atlikusī pabalsta summa tiek pārskaitīta attiecīgi aizbildnim, audžuģimenei vai bērnu aprūpes iestādei.”;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“Šā panta otrajā daļā minēto brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka lēmumu var apstrīdēt Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšniekam. Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieka lēmumu var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Administratīvās rajona tiesas lēmums nav pārsūdzams.”

27. Papildināt 78.¹ pantu ar piekto un sesto daļu šādā redakcijā:

“Notiesātajam, kas atrodas ārstniecības iestādē ārpus brīvības atņemšanas iestādes, ir pienākums uzturēties tikai ārstniecības personas vai brīvības atņemšanas iestādes amatpersonas norādītajās telpās.

Notiesātajam, atrodoties ārstniecības iestādē ārpus brīvības atņemšanas iestādes, ir atļauts pie sevis glabāt tikai personiskās higiēnas priekšmetus. Uz notiesāto, kas atrodas ārstniecības iestādē ārpus brīvības atņemšanas iestādes, neattiecas šajā kodeksā noteiktās tiesības izmantot pastaigas vai piedalīties sporta spēlēs svaigā gaisā, saņemt sūtījumus un pienesumus, saņemt, sūtīt un izmantot naudas pārvedumus, satikties ar radniekiem un citām personām, iegādāties literatūru un rakstāmpiederumus, nosūtīt un saņemt vēstules un telegrammas, lietot personisko sadzīves tehniku, veikt telefonsarunas, iepirkties cietuma veikalā, glabāt pārtikas produktus, izņemot tos, kurus izsniegusi ārstniecības iestāde.”

28. Papildināt kodeksu ar 78.⁴ un 78.⁵ pantu šādā redakcijā:

“78.⁴ pants. Notiesātā tiesību saņemt veselības aprūpes pakalpojumus ārpus brīvības atņemšanas iestādes īstenošanas kārtība

Lai saņemtu veselības aprūpes pakalpojumus par personiskajiem līdzekļiem veselības aprūpes iestādēs ārpus brīvības atņemšanas iestādes, notiesātais, kas sodu izcieš daļēji slēgtā cietuma soda izciešanas režīma augstākajā pakāpē, atklātajā cietumā vai audzināšanas iestādē nepilngadīgajiem, ar rakstveida iesniegumu brīvības atņemšanas iestādes priekšniekam var lūgt atļauju īslaicīgi atstāt brīvības atņemšanas iestādes teritoriju uz laiku no vienas stundas līdz trim diennaktīm.

Iesniegumā notiesātais norāda veselības aprūpes pakalpojuma saņemšanas nepieciešamības pamatojumu, ārstniecības iestādi, kurā tiks saņemts veselības aprūpes pakalpojums, vietu, kur uzturēsies īslaicīgās prombūtnes laikā, kontakttālruni, ja tāds pieejams, un pievieno visus viņa rīcībā esošos dokumentus, kas apliecina šajā pantā minēto īslaicīgās prombūtnes iemeslu esamību. Ja šā panta pirmajā daļā minēto atļauju lūdz nepilngadīgs notiesātais, viņš iesniegumā norāda tās pilngadīgās personas vārdu un uzvārdu, kura viņu pavadīs.

Brīvības atņemšanas iestādes priekšnieks šā panta pirmajā daļā minētajā atļaujā norāda brīvības atņemšanas iestādes atstāšanas laiku, kā arī laiku, kad notiesātajam jāatgriežas brīvības atņemšanas iestādē.

Brīvības atņemšanas iestādes administrācija informāciju par notiesāto, kuram atļauts īslaicīgi atstāt brīvības atņemšanas iestādes teritoriju, nosūta tai Valsts policijas teritoriālajai struktūrvienībai, kuras teritorijā notiesātais nolēmis uzturēties. Šī informācija nosūtāma nekavējoties pēc atļaujas došanas, taču pirms tam, kad notiesātais īslaicīgi atstājis brīvības atņemšanas iestādi.

Šajā pantā minētais ārpus brīvības atņemšanas iestādes pavadītais laiks ieskaitāms soda izciešanas laikā.

Uz notiesāto, kuram brīvības atņemšanas iestādes priekšnieks ir devis atļauju īslaicīgi atstāt brīvības atņemšanas iestādes teritoriju veselības aprūpes pakalpojuma saņemšanai, attiecas šā kodeksa 49.³ pantā noteiktais.

78.⁵ pants. Kritēriji atļaujas došanai un tās atteikuma apstrīdēšanas kārtība

Brīvības atņemšanas iestādes priekšnieks, lemjot par šā kodeksa 78.⁴ pantā minētās atļaujas došanu, izvērtē notiesātā iespējas nokļūt veselības aprūpes pakalpojumu saņemšanas vietā un saņemt pakalpojumu plānotajā īslaicīgās prombūtnes laikā, iepriekšējās īslaicīgās prombūtnes reizēs pieļautos pārkāpumus un atgriešanos brīvības atņemšanas iestādē tās noteiktajā laikā, kā arī brīvības atņemšanas iestādes ārsta atzinumu par šāda pakalpojuma nepieciešamību.

Brīvības atņemšanas iestādes priekšnieks neatļauj notiesātajam īslaicīgi atstāt brīvības atņemšanas iestādes teritoriju veselības aprūpes pakalpojuma saņemšanai, ja pastāv vismaz viens no šādiem apstākļiem:

- 1) veselības aprūpes pakalpojumu ir iespējams saņemt brīvības atņemšanas iestādē;
- 2) veselības aprūpes pakalpojumu ir iespējams saņemt Latvijas Cietumu slimnīcā;
- 3) veselības aprūpes pakalpojumu ir iespējams saņemt tuvāk brīvības atņemšanas iestādes atrašanās vietai;
- 4) brīvības atņemšanas iestādes ārsta atzinumā nav norādes, kas apliecina veselības aprūpes pakalpojuma saņemšanas nepieciešamību;
- 5) notiesātais slimo ar bīstamu infekcijas slimību tās aktīvajā formā vai slimību akūtā stadijā un nav pabeidzis ārstēšanās kursu saskaņā ar ārsta atzinumu;
- 6) notiesātais ir izdarījis tīšu noziegumu neizciestās soda daļas laikā, ja viņš iepriekš ticis nosacīti pirms termiņa atbrīvots no brīvības atņemšanas soda izciešanas;
- 7) notiesātais iepriekš neattaisnojošu iemeslu dēļ nav atgriezies brīvības atņemšanas iestādē šā kodeksa 49.³ un 78.⁴ pantā minētajā atļaujā norādītajā laikā;

- 8) notiesātais vēlas saņemt veselības aprūpes pakalpojumu ārpus Latvijas Republikas teritorijas;
- 9) notiesātā atrašanās ārpus brīvības atņemšanas iestādes var apdraudēt sabiedrības drošību.

Par brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka atteikumu dot atļauju īslaicīgi atstāt brīvības atņemšanas iestādes teritoriju veselības aprūpes pakalpojuma saņemšanai notiesātais var iesniegt sūdzību Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšniekam. Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieks izskata iesniegto sūdzību viena mēneša laikā, un viņa pieņemtais lēmums nav pārsūdzams.”

29. Papildināt 112. pantu ar astoto daļu šādā redakcijā:

“Ja notiesātajam ir piespriesta īslaicīga brīvības atņemšana un atbrīvošanas dienā viņš atrodas īslaicīgās aizturēšanas vietā, gaidot pārvietošanu uz brīvības atņemšanas iestādi, viņu atbrīvo no īslaicīgās aizturēšanas vietas. Atbrīvojamai personai izsniedz tās mantas, personas dokumentus un izziņu, kurā norāda atbrīvošanas pamatu un faktiski izciesto brīvības atņemšanas soda laiku. Ja personu atbrīvo no īslaicīgās aizturēšanas vietas, Valsts policija nekavējoties pēc notiesātā atbrīvošanas nosūta informāciju par notiesāto šā kodeksa 112.¹, 112.² un 112.³ pantā noteiktajos gadījumos, kā arī informē tiesu un Ieslodzījuma vietu pārvaldi par notiesātā atbrīvošanu.”

30. Papildināt 119.¹⁰ pantu pēc vārda “veikšanai” ar vārdiem “vai narkotisko, toksisko vai psihotropo vielu reibuma noteikšanai”.

31. 133. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“Notiesātajam, kuram piemērots piespiedu darbs, ir pienākums pieteikties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai desmit darba dienu laikā no dienas, kad stājies spēkā tiesas nolēmums vai prokurora priekšraksts par sodu, vai desmit darba dienu laikā pēc notiesātā atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes, ja piespiedu darbs piemērots kopā ar brīvības atņemšanas sodu. Ja tiesa pieņemusi lēmumu par notiesātā pirmstermiņa atbrīvošanu no soda, notiesātajam ir jāierodas pieteikties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši savai dzīvesvietai triju darba dienu laikā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes.”;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“Valsts probācijas dienesta lēmums par sabiedriskā transporta izdevumu segšanu vai atteikšanos segt sabiedriskā transporta izdevumus nav pārsūdzams.”

32. Papildināt 134. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“Piespiedu darba izpilde tiek apturēta un turpināta pēc notiesātā atbrīvošanas no brīvības atņemšanas soda izpildes iestādes, ja:

- 1) notiesātajam pamatsods — piespiedu darbs — piespriests kopā ar nosacītu notiesāšanu un tiesa pieņemusi lēmumu atcelt nosacīto notiesāšanu un izpildīt spriedumā noteikto sodu;
- 2) notiesātajam pamatsods — piespiedu darbs — piespriests kopā ar brīvības atņemšanu, notiesātais ir nosacīti pirms termiņa atbrīvots no brīvības atņemšanas soda un tiesa pieņemusi lēmumu izpildīt neizciestā soda daļu;
- 3) notiesātajam pamatsods — piespiedu darbs — piespriests kopā ar papildsodu — probācijas uzraudzība — un tiesa pieņemusi lēmumu aizstāt probācijas uzraudzību ar brīvības atņemšanu.”

33. 135. pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“Ja notiesātais slimības vai citu viņam svarīgu iemeslu dēļ nav spējīgs veikt darbu, viņš par to paziņo Valsts probācijas dienestam, kas, atzīstot notiesātā darbā neierašanās iemeslus par attaisnojošiem, var atļaut neveikt piespiedu darbu uz slimošanas laiku vai uz laiku, ne ilgāku par vienu mēnesi, izdarot par to attiecīgu ierakstu personas lietā. Notiesātā atvaļinājums pamatdarba vietā vai mācību atvaļinājums nav pamats atļaut uz laiku neveikt piespiedu darbu.”;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“Soda izciešanas laikā notiesātais Valsts probācijas dienestā un piespiedu darba izpildes vietā nedrīkst atrasties alkohola, narkotisko, toksisko vai psihotropo vielu reibumā.”;

papildināt pantu ar septīto un astoto daļu šādā redakcijā:

“Valsts probācijas dienesta teritoriālā struktūrvienība var noraidīt notiesātā lūgumu atļaut uz laiku neveikt piespiedu darba izpildi, ja:

- 1) sodu izpildi regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā laikā notiesātais nav pieteicies Valsts probācijas dienestā piespiedu darba izpildes uzsākšanai un ir par to brīdināts;
- 2) piespiedu darba izpildes laikā notiesātais ir saņēmis brīdinājumu par piespiedu darba izpildes nosacījumu un kārtības pārkāpšanu;
- 3) līdz notiesājoša sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu izpildīšanas noilguma iestāšanās brīdim piespiedu darba izpildi nav iespējams pabeigt.

Valsts probācijas dienesta teritoriālās struktūrvienības lēmumu noraidīt notiesātā lūgumu atļaut uz laiku neveikt piespiedu darba izpildi notiesātais vai viņa pārstāvis var apstrīdēt Valsts probācijas dienesta vadītājam. Valsts probācijas dienesta vadītāja lēmums nav pārsūdzams. Valsts probācijas dienesta teritoriālās struktūrvienības lēmuma noraidīt notiesātā lūgumu uz laiku neveikt piespiedu darbu apstrīdēšana neaptur tā darbību.”

34. Papildināt 136. pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“Ja notiesātā pamatdarbs atrodas ārvalstī vai ir saistīts ar periodisku uzturēšanos ārvalstī vai izglītības iestāde, kurā notiesātais iegūst izglītību, atrodas ārvalstī, notiesātajam gada laikā no tiesas nolēmuma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās dienas vai piespiedu darba izpildes uzsākšanas pēc viņa atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes, ja piespiedu darbs piemērots kopā ar brīvības atņemšanas sodu, ir jānostrādā ne mazāk kā puse no piespiedā soda.”

35. Izteikt 138. panta trešo daļu šādā redakcijā:

“Ja notiesātais nepiekrīt alkohola koncentrācijas pārbaudei izelpotajā gaisā vai tās rezultātiem un atsakās doties uz ārstniecības iestādi medicīniskās pārbaudes veikšanai vai narkotisko, toksisko vai psihotropo vielu reibuma noteikšanai, šada viņa rīcība tiek uzskatīta par piespiedu darba izpildes nosacījumu un kārtības pārkāpumu.”

36. Izteikt 138.² pantu šādā redakcijā:

“138.² pants. Notiesātā pienākums pieteikties probācijas uzraudzības izpildes uzsākšanai

Notiesātajam, kuram piesprieda probācijas uzraudzība, jāierodas Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai, lai pieteiktos soda izpildes uzsākšanai:

- 1) desmit darba dienu laikā pēc tiesas nolēmuma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās dienas, ja probācijas uzraudzība noteikta kopā ar piespiedu darbu vai naudas sodu;
- 2) nākamajā darba dienā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes;

- 3) nākamajā darba dienā pēc tam, kad beigusies notiesātā uzraudzība pēc nosacītas pirmstermiņa atbrīvošanas.”

37. Aizstāt 138.⁴ panta pirmās daļas 5. punktā vārdu “uzlikto” ar vārdu “noteikto”.

38. Papildināt 138.⁷ panta otro daļu pēc vārda “paredzētos” ar vārdiem “vai Valsts probācijas dienesta amatpersonas noteiktos”.

39. Papildināt divdesmit ceturto “A” nodaļu ar 138.⁹ pantu šādā redakcijā:

“138.⁹ pants. Ar probācijas uzraudzību notiesātā atteikšanās no alkohola koncentrācijas pārbaudes izelpotajā gaisā vai narkotisko, toksisko vai psihotropo vielu reibuma pārbaudes un šādas atteikšanās sekas

Ja ar probācijas uzraudzību notiesātais nepiekrīt alkohola koncentrācijas pārbaudei izelpotajā gaisā vai tās rezultātiem un atsakās doties uz ārstniecības iestādi medicīniskās pārbaudes veikšanai vai narkotisko, toksisko vai psihotropo vielu reibuma noteikšanai, šāda viņa rīcība tiek uzskatīta par viņam noteikto pienākumu nepildīšanu.”

40. Izteikt 159. pantu šādā redakcijā:

“159. pants. Nosacīti notiesātā atteikšanās no alkohola koncentrācijas pārbaudes izelpotajā gaisā vai narkotisko, toksisko vai psihotropo vielu reibuma pārbaudes un šādas atteikšanās sekas

Ja nosacīti notiesātais nepiekrīt alkohola koncentrācijas pārbaudei izelpotajā gaisā vai tās rezultātiem un atsakās doties uz ārstniecības iestādi medicīniskās pārbaudes veikšanai vai narkotisko, toksisko vai psihotropo vielu reibuma noteikšanai, šāda viņa rīcība tiek uzskatīta par viņam noteikto pienākumu nepildīšanu.”

41. Papildināt pārejas noteikumus ar 33. punktu šādā redakcijā:

“33. Notiesātajiem, kuri izcieš sodu atklātajā cietumā un kuri ar cietuma priekšnieka atļauju dzīvo personiskās mājās vai privātos (īrētos) dzīvokļos kopā ar ģimeni novada vai republikas pilsētas teritorijā, kurā izvietota brīvības atņemšanas iestāde, izsniegtās atļaujas paliek spēkā arī pēc tam, kad stājušies spēkā grozījumi šā kodeksa 50.⁶ panta trešajā daļā.”

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 18. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 30. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.06.2015., Nr. 124.

187. 127L/12 Grozījumi Finanšu instrumentu tirgus likumā

Izdarīt Finanšu instrumentu tirgus likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2004, 2. nr.; 2005, 10., 14. nr.; 2006, 14. nr.; 2007, 10., 22. nr.; 2008, 13., 14., 23. nr.; 2009, 7., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 16. nr.; 2012, 56., 100., 186. nr.; 2013, 142., 193. nr.; 2014, 92. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdus “tīmekļa vietne” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “mājaslapa internetā” (attiecīgā locījumā).

2. Izslēgt 3. panta vienpadsmito daļu.

3. Izteikt 17.¹ panta trešās daļas pirmo un otro teikumu šādā redakcijā:

“Ja piedāvājuma galīgie noteikumi nav iekļauti pamatprospektā vai tā papildinājumos, tos par katru publisko piedāvājumu pirms piedāvājuma sākuma vai pirms vērtspapīru iekļaušanas regulētajā tirgū, cik drīz vien iespējams, dara pieejamus ieguldītājiem un iesniedz Komisijai. Komisija nosūta šos galīgos noteikumus attiecīgās uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai institūcijai un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei.”

4. 44.¹ pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“44.¹ pants. Pamatprospekta sagatavošana un reģistrācija”;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ja piedāvājuma galīgie noteikumi nav iekļauti pamatprospektā vai tā papildinājumos, tos, cik drīz vien iespējams, pirms vērtspapīru iekļaušanas regulētajā tirgū dara pieejamus ieguldītājiem šā likuma 17.¹ panta trešajā daļā noteiktajā kārtībā.”

5. Papildināt 54. pantu ar 2.² daļu šādā redakcijā:

“(2²) Lai pieņemtu lēmumu par pamatkapitāla palielināšanu, kredītiestādes vai ieguldījumu brokeru sabiedrības akcionāru sapulce ar divu trešdaļu klātesošo akcionāru balsu vairākumu var nolemt, ka paziņojumu par akcionāru sapulces sasaukšanu izplata vēlāk nekā norādīts šā panta 2.¹ daļas termiņā, vai var lemt par statūtu grozījumiem, kas paredz, ka paziņojumu par akcionāru sapulces sasaukšanu izplata vēlāk, nekā norādīts šā panta 2.¹ daļas termiņā, vienlaikus pastāvot šādiem nosacījumiem:

- 1) attiecīgā akcionāru sapulce notiek ne agrāk kā desmitajā kalendāra dienā pēc tās sasaukšanas;
- 2) tiek veikti Kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības atjaunošanas un noregulējuma likumā norādītie agrīnas intervences pasākumi vai kredītiestādei vai ieguldījumu brokeru sabiedrībai ir iecelts pilnvarnieks;
- 3) pamatkapitāla palielināšana ir nepieciešama, lai neiestātos noregulējuma nosacījumi.”

6. Izteikt I sadaļas nosaukumu šādā redakcijā:

“I sadaļa

Ieguldījumu brokeru sabiedrības darbības atjaunošanas un noregulējuma, maksātnespējas un likvidācijas speciālie noteikumi”.

7. Papildināt likumu ar 153. un 154. pantu šādā redakcijā:

“153. pants. Ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības atjaunošanas un noregulējuma, maksātnespējas un likvidācijas tiesiskais regulējums

(1) Šā likuma noteikumi ieguldījumu brokeru sabiedrības darbības atjaunošanai un noregulējumam piemērojami tiktāl, ciktāl Kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības atjaunošanas un noregulējuma likumā nav noteikts citādi.

(2) Komisija ir tiesīga iecelt ieguldījumu brokeru sabiedrībai pilnvarnieku Kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības atjaunošanas un noregulējuma likumā noteiktajos gadījumos. Pilnvarnieka iecelšanai un tā darbībai piemērojami Kredītiestāžu likuma VIII nodaļas noteikumi.

(3) Ieguldījumu brokeru sabiedrībai maksātnespēju un likvidāciju regulējošās Komerclikuma un Maksātnespējas likuma normas piemērojamas tiktāl, ciktāl tās nav pretrunā ar šā likuma un Kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības atjaunošanas un noregulējuma likuma normām.

(4) Ieguldījumu brokeru sabiedrības maksātnespējas pieteikums tiek iesniegts tikai ar Komisijas piekrišanu.

(5) Pret ieguldījumu brokeru sabiedrību, attiecībā uz kuru Komisija ir pieņēmusi lēmumu par turpmāko rīcību saskaņā ar Kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības atjaunošanas un noregulējuma likumā noteikto kārtību, maksātnespējas procesu tiesa var ierosināt, tikai pamatojoties uz Komisijas pieteikumu.

(6) Tiesa, saņemot ieguldījumu brokeru sabiedrības maksātnespējas pieteikumu, nekavējoties par to informē Komisiju neatkarīgi no tā, vai ieguldījumu brokeru sabiedrībai tiek piemērots noregulējums vai ir publiskots lēmums saskaņā ar Kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības atjaunošanas un noregulējuma likumā noteikto kārtību.

(7) Pēc šā panta sestajā daļā noteiktā informēšanas pienākuma izpildes tiesa var izskatīt maksātnespējas pieteikumu, ja Komisija ir paziņojusi tiesai, ka tā neplāno veikt noregulējuma darbības attiecībā uz ieguldījumu brokeru sabiedrību, vai tā nav septiņu dienu laikā sniegusi atbildi tiesai.

(8) Ja Komisija pēc šā panta sestajā daļā noteiktās informācijas saņemšanas tiesai ir paziņojusi, ka ieguldījumu brokeru sabiedrība atbilst noregulējuma nosacījumiem un attiecībā uz ieguldījumu brokeru sabiedrību tā plāno veikt noregulējuma darbības, tiesa pieņem nolēmumu par maksātnespējas pieteikuma noraidīšanu.

154. pants. Kreditoru prasījumu segšanas speciālā kārtība

(1) Pēc ieguldījumu brokeru sabiedrības maksātnespējas procesa vai likvidācijas izdevumu segšanas atlikušie naudas līdzekļi tiek sadalīti kreditoru prasījumu pamatsummu (bez procentiem) apmierināšanai šādā kārtībā:

- 1) izmaksas ieguldītājiem, kuriem saskaņā ar Ieguldītāju aizsardzības likumu izmaksājama kompensācija. Izmaksas tiek noteiktas Ieguldītāju aizsardzības likumā paredzētās kompensācijas apmērā. Ja ieguldītājs ir saņēmis kompensāciju, viņš zaudē prasījuma tiesības attiecībā uz saņemto summu un attiecīgais prasījums tiek pielīdzināts šīs grupas prasījumiem. Likvidatoram vai administratoram Komisijas iesniegtais aprēķins par ieguldītājiem veiktajām izmaksām izmaksāto kompensāciju apmērā ir uzskatāms par kreditora prasību, kas apmierināma prioritārā kārtībā pirms citiem nenodrošināto kreditoru prasījumiem;

- 2) pēc tam, kad pilnībā segtas šā panta pirmās daļas 1. punktā minētās izmaksas, — izmaksas fiziskajām personām un mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (Kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības atjaunošanas un noregulējuma likuma izpratnē) virs kompensācijā izmaksātās summas.

(2) Ja parādnieka naudas līdzekļu nepietiek, lai pilnībā apmierinātu visus šā panta pirmās daļas otrajā punktā minētos kreditoru prasījumus, attiecīgie prasījumi apmierināmi proporcionāli prasījuma summai, kas pienākas katram kreditoram.

(3) Pēc tam, kad pilnībā segtas šā panta pirmajā daļā minētās izmaksas un kreditoru prasījumi, pārējie nenodrošināto kreditoru prasījumi tiek segti Maksātspējas likumā noteiktajā kreditoru prasījumu segšanas kārtībā.”

8. Papildināt pārejas noteikumus ar 51. punktu šādā redakcijā:

“51. Grozījumi likuma 17.¹ panta trešajā daļā (attiecībā uz pirmā un otrā teikuma izteikšanu jaunā redakcijā) un 44.¹ panta ceturtnā daļa stājas spēkā 2016. gada 1. janvārī.”

9. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 31. un 32. punktu šādā redakcijā:

“31) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija direktīvas 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (Dokuments attiecas uz EEZ);

32) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa direktīvas 2014/51/ES, ar ko groza direktīvu 2003/71/EK un direktīvu 2009/138/EK un regulas (EK) Nr. 1060/2009, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 attiecībā uz Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju iestādes) un Eiropas Uzraudzības iestādes (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes) pilnvarām.”

Likums Saeimā pieņemts 2015. gada 11. jūnijā.

Valsts prezidents A. Bērziņš

Rīgā 2015. gada 30. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 30.06.2015., Nr. 124.

188. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 8. jūlija sēdē izteikusi uzticību aizsardzības ministram **Raimondam Bergmanim**.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2015. gada 8. jūlijā

189. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 8. jūlija sēdē atbrīvojusi **Aināru Dimantu** no Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļa amata, pamatojoties uz Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma 59. panta trešās daļas 3. punktu un saskaņā ar 56. panta trešo daļu.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2015. gada 8. jūlijā